

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (peto vijeće)

11. prosinca 2014.*

„Državne potpore – Električna energija – Potpore u korist poduzeća s visokim energetsom intenzitetom – Austrijski zakon o zelenoj električnoj energiji – Odluka kojom se potpore proglašavaju nespojivima s unutarnjim tržištem – Pojam državne potpore – Državna sredstva – Pripisivanje državi – Selektivni karakter – Opća uredba o skupnom izuzeću – Prekoračenje ovlasti – Jednako postupanje“

U predmetu T-251/11,

Republika Austrija, koju zastupaju C. Pesendorfer i J. Bauer, u svojstvu agenata, uz asistenciju T. Rabl, odvjetnice,

tužitelj,

kojeg podupiru

Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske, koju su zastupali S. Behzadi-Spencer i M. S. Ossowski, zatim Behzadi-Spencer i M. L. Christie, u svojstvu agenata,

intervenijent

protiv

Europske komisije, koju su zastupali V. Kreuzschitz i T. Maxian Rusche, zatim Maxian Rusche i R. Sauer, u svojstvu agenata,

tuženika,

povodom zahtjeva za poništenje Odluke Komisije 2011/528/EU od 8. ožujka 2011. o državnoj potpori C 24/09 (ex N 446/08) – Državna potpora u korist poduzeća s visokim energetsom intenzitetom, austrijski zakon o zelenoj električnoj energiji (SL L 235, str. 42.),

OPĆI SUD (peto vijeće)

u sastavu: A. Dittrich, predsjednik, J. Schwarcz (izvjestitelj) i V. Tomljenović, suci,

tajnik : K. Andová, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 27. veljače 2014.,

donosi sljedeću

* Jezik postupka: njemački

Presudu

Okolnosti spora

- 1 Na temelju Direktive 2009/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2009. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora te o izmjeni i kasnijem stavljanju izvan snage direktiva 2001/77/EZ i 2003/30/EZ (SL L 140, str. 16., SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 11., str. 39., u daljnjem tekstu: Direktiva o obnovljivim izvorima energije) države članice Europske unije obvezne su od sada do 2020. postići obvezne nacionalne ciljeve za ukupan udio energije iz obnovljivih izvora u konačnoj bruto potrošnji energije. Navedena direktiva određuje cilj koji se mora postići pri čemu je izbor sredstava za njegovo postizanje prepušten ocjeni država članica. U skladu s Prilogom I. toj direktivi, naslovljenom „Nacionalni opći ciljevi za udio energije iz obnovljivih izvora u konačnoj bruto potrošnji energije 2020.“ bilo je predviđeno da Republika Austrija ostvari cilj od 34%.
- 2 Ökostromgesetzom, kako je izmijenjen 2008. (austrijski Zakon o zelenoj energiji, BGBl.I, 114/2008, u daljnjem tekstu: izmijenjeni ÖSG), Republika Austrija odlučila je postići svoj nacionalni cilj. U tom su pogledu donesene dvije osnovne mjere. Na prvom mjestu, izmijenjeni ÖSG predviđa poticanje proizvodnje zelene električne energije tako da se svakom proizvođaču zelene električne energije zajamči otkup ukupne količine te električne energije po fiksnoj cijeni. Taj se otkup odvija putem centra za regulaciju zelene električne energije čije je izvršavanje zadaća bilo predmet koncesije dodijeljene dioničkom društvu privatnog prava, to jest Abwicklungsstelle für Ökostrom AG (u daljnjem tekstu: ÖMAG). U skladu s tim zakonom, zajamčena fiksna cijena, koja je viša od cijene električne energije na tržištu, određuje se svake godine propisom austrijskog saveznog ministra gospodarstva i zapošljavanja (koji je postao austrijski savezni ministar gospodarstva, obitelji i mladeži, a potom austrijski savezni ministar znanosti, istraživanja i gospodarstva, u daljnjem tekstu: nadležni austrijski savezni ministar).
- 3 Na drugom mjestu, izmijenjeni ÖSG predviđa prijenos tako nastalih troškova potrošačima električne energije. S druge strane, svaki krajnji potrošač povezan na javnu mrežu plaća godišnji doprinos neovisno o svojoj potrošnji što može varirati između 15 i 15.000 eura s obzirom na razinu njegove povezanosti s mrežom kako je predviđeno u članku 22. stavku 1. i članku 22.a stavku 1. izmijenjenog ÖSG-a. S druge strane, distributeri električne energije dužni su od ÖMAG-a otkupiti ukupnu količinu zelene električne energije koju posjeduje, i to također po fiksnoj cijeni predviđenoj propisom (u daljnjem tekstu: transferna cijena). Navedeni distributeri su ovlašteni potom prebaciti dodatne troškove, koji im uslijed toga nastanu, na svoje klijente u okviru zaračunane cijene. Međutim, u smislu članka 22.c izmijenjenog ÖSG-a, koji još nije stupio na snagu, Republika Austrija namjerava predvidjeti sustav posebne naknade za poduzeća s visokim energetske intenzitetom, ograničavajući iznose koja moraju platiti na poseban iznos, izračunan za svako poduzeće koje se koristi tim sustavom ovisno o vrijednosti njihove neto godišnje proizvodnje (u daljnjem tekstu: „iznos naknade“).
- 4 Republika Austrija je 27. lipnja 2008. obavijestila Komisiju Europskih zajednica, putem prethodne obavijesti, o svojoj namjeri da izmijeni austrijski Zakon o zelenoj električnoj energiji koji je tada bio na snazi i koji je Komisija odobrila u tadašnjoj verziji odlukom datiranom 4. srpnja 2006. koja se odnosi na njegovu spojivost s unutarnjim tržištem [Državne potpore, predmeti NN 162a/2003 i N 317a/2006: „Förderung der Elektrizitätserzeugung aus erneuerbaren Energieträgern im Rahmen des österreichischen Ökostromgesetzes (Einspeisetarife)“].
- 5 Dana 4. rujna 2008. Republika Austrija prijavila je Komisiji cijeli izmijenjeni ÖSG. Nakon što su od 28. listopada 2008. razmijenjene razne obavijesti i održani sastanci između Komisije i austrijskih tijela u vezi s tom prijavom, kao i nakon pritužbe od 9. srpnja 2009. koju je Bundesarbeitskammer (austrijska savezna komora rada) podnio Komisiji osobito u vezi s „izuzećem“ predviđenim

izmijenjenim ÖSG-om u korist poduzeća s visokim energetske intenzitetom, Komisija je 22. srpnja pozvala zainteresirane strane da podnesu svoja očitovanja o predmetnoj mjeri (SL C 217, str. 12., u daljnjem tekstu: poziv).

- 6 Kao što osobito proizlazi iz točke 78. poziva, Komisija je, s jedne strane, smatrala da je izmijenjeni ÖSG spojiv s člankom 87. stavkom 3. točkom (c) Ugovora o EZ-u u pogledu mjera predviđenih u korist proizvođača zelene električne energije. U tom pogledu, iako je smatrala da se radi o državnim potporama, Komisija ih je ocijenila spojivima sa Smjernicama zajednice o državnim potporama za zaštitu okoliša (SL 2008., C 82, str. 1., SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 3., str. 203., u daljnjem tekstu: Smjernice).
- 7 S druge strane, međutim, u pogledu „potpora“ za poduzeća s visokim energetske intenzitetom, Komisija je izrazila sumnje u vezi s njihovom spojivošću s pravilima o državnim potporama (točka 78. poziva). Ona je smatrala u biti da s obzirom na načine na koje su navedene potpore razrađene, njihov je učinak bio davanje neopravdane prednosti navedenim poduzećima. Prema njezinu stajalištu, predmetna mjera je u tom pogledu odgovarala kriterijima utvrđenim u članku 87. stavku 1. Ugovora o EZ-u te se trebala smatrati državnom potporom pri čemu ništa nije ukazivalo na moguću spojivost s pravilima kojima je uređeno zajedničko tržište. Komisija je posebno smatrala da se ni iz čega ne može zaključiti da je odjeljak 4. Smjernica primjenjiv ili da su poštovani uvjeti pod kojima bi predmetna potpora bila ocijenjena spojivom.

Povrh toga, ona smatra da se kod ocjene navedene mjere mora voditi računa o njezinim nepovoljnim učincima na okoliš, jer se njome smanjuje cijena električne energije za velike potrošače energije.

- 8 Nadalje, Komisija je odlučila da u skladu s člankom 4. stavkom 4. Uredba Vijeća (EZ) br. 659/1999 od 22. ožujka 1999. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 93. Ugovora o EZ-u (SL L 83, str. 1., SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 16.) pokrene formalni istražni postupak (točke 83. do 85. poziva). Ta je odluka popraćena pozivom Republici Austriji da zauzme stajalište i dostavi joj sve relevantne podatke radi ocjene predmetne mjere kao i pozivom mogućim korisnicima predmetne mjere. Naposljetku, Komisija je podsjetila Republiku Austriju na odgovorni učinak članka 88. stavka 3. Ugovora o EZ-u te se također pozvala na članak 14. Uredbe br. 659/1999 ističući da se sve nezakonite potpore mogu povući od njihovih korisnika.
- 9 Dopisom 8. listopada 2009. Republika Austrija podnijela je svoje očitovanje o odluci o pokretanju formalnog istražnog postupka. Austrijska tijela smatrala su da predmetna mjera ne predstavlja državnu potporu, osobito zbog izostanka selektivnosti i korištenja državnih izvora. Navedena tijela također su iznijela logiku koja je svojstvena predmetnoj mjeri, a kojom se prema njihovu stajalištu omogućava objektivno razlikovanje između poduzetnika obuhvaćenih tom mjerom i poduzetnika koji se ne mogu njome koristiti, ističući da takvo razlikovanje ne predstavlja državnu potporu. Ona su osobito smatrala da je navedena mjera vrlo slična Erneuerbare-Energien-Gesetz (njemački Zakon o zelenoj energiji, BGBl. 2008, I 2074, u daljnjem tekstu: EEG).
- 10 Bundesarbeitskammer je dopisom od 7. listopada 2009. dostavio Komisiji očitovanja o mjeri u korist poduzeća s visokim energetske intenzitetom. Dopisom od 22. prosinca 2009., Republika Austrija je odgovorila na stajalište koje joj je dostavljeno dopisom Komisije datiranog 23. studeni 2009. te je 22. travnja 2010. dala dodatna pojašnjenja o predmetnoj mjeri.
- 11 Dopisima od 21. lipnja i, nakon sastanka s austrijskim tijelima 9. srpnja, od 19. srpnja 2010. Komisija je pozvala Republiku Austriju da joj dostavi dopunske podatke što je ona učinila 13. rujna 2010.
- 12 Dopisom od 24. studenog 2010. upućenom Komisiji, Republika Austrija je istaknula važnost izmijenjenog ÖSG-a i zahtijevala da se u tom predmetu donese odluka prije početka prosinca 2010. Drugi sastanak održan je 9. prosinca 2010. između predstavnika Komisije i predstavnika Republike Austrije.

- 13 Dopisom od 30. prosinca 2010. Republika Austrija je ponovila argumente koje je iznijela u prilog mjeri tijekom postupka i zahtijevala od Komisije da odobri mehanizam izuzeća predviđen za poduzeća s visokim energetske intenzitetom. Komisija je na taj dopis odgovorila 25. siječnja 2011.
- 14 Komisija je 8. ožujka 2011. donijela Odluku 2011/528/EU o državnoj potpori C 24/09 (ex N 446/08) – Državna potpora u korist poduzeća s visokim energetske intenzitetom, austrijski zakon o zelenoj električnoj energiji (SL L 235, str. 42., u daljnjem tekstu: pobijana odluka). Ona u bitnome smatra da predmetni mehanizam ne predstavlja selektivnu prednost koja se sastoji od djelomičnog izuzimanja poduzeća s visokim energetske intenzitetom od opterećenja koje bi inače morala snositi. Ona smatra da takav mehanizam podrazumijeva gubitak sredstava za državu i da ga se može pripisati državi. Ona također smatra da je navedeni mehanizam prikladan za narušavanje tržišnog natjecanja kao i uvjeta trgovine u mjeri suprotnoj zajedničkom interesu. Odlučivši tako da predmetna mjera u dijelu, u kojem se odnosi na djelomično izuzeće predviđeno u korist poduzeća s visokim energetske intenzitetom, predstavlja državnu potporu kojom se snižavaju troškovi funkcioniranja navedenih poduzeća i koja se ne može opravdati strukturom sustava, ona ju je proglasila nespojivom s unutarnji tržištem.
- 15 Izreka pobijane odluke glasi kako slijedi:

„Članak 1.

Državna potpora u obliku djelomičnog izuzeća iz obveze otkupa zelene električne energije, koju [Republika Austrija] namjerava dodijeliti poduzećima s visokim energetske intenzitetom, nespojiva je s unutarnjim tržištem.

Slijedom toga, takva se potpora na može dodijeliti.

Članak 2.

Unutar dva mjeseca nakon dostave ove odluke, [Republika Austrija] dostavlja Komisiji podroban opis mjera koje su već poduzete radi usklađivanja s ovom odlukom.

Članak 3.

Republika Austrija je adresat ove odluke.“

Postupak i zahtjevi

- 16 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 18. svibnja 2011. Republika Austrija pokrenula je ovaj postupak. Komisija je 4. kolovoza 2011. podnijela odgovor na tužbu. Republika Austrija je 19. listopada 2011. podnijela repliku, a Komisija 5. prosinca 2011. odgovor na repliku. Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske podnijela je 26. rujna 2011. zahtjev za intervenciju u potporu tužiteljevu zahtjevu. Rješenjem od 11. studenog 2011. predsjednik drugog vijeća Općeg suda dozvolio je tu intervenciju. Ujedinjena Kraljevina je 3. veljače 2012. podnijela intervjencijski podnesak. Komisija je 2. travnja 2012. podnijela svoje očitovanje o tom podnesku.
- 17 Usljed promjene sastava vijeća Općeg suda, sudac izvjestitelj raspoređen je u peto vijeće kojemu je slijedom toga dodijeljen ovaj predmet. Na temelju izvještaja suca izvjestitelja, Opći sud odlučio je otvoriti usmeni dio postupka i u okviru mjera upravljanja postupkom predviđenih u članku 64. Poslovnika Općeg suda postavio je strankama pitanja u pisanom obliku, na koja su one odgovorile u određenom roku.
- 18 Opći sud je na raspravi od 27. veljače 2014. saslušao izlaganja stranaka i njihove odgovore na pitanja tog suda.

- 19 Republika Austrija od Općeg suda zahtijeva da:
- poništi pobijanu odluku;
 - naloži Komisiji snošenje troškova.
- 20 Komisija od Općeg suda zahtijeva da:
- odbaci prvi i drugi tužbeni razlog kao nedopušten;
 - podredno, odbije prvi i drugi tužbeni razlog kao neosnovan;
 - odbije treći i četvrti tužbeni razlog kao neosnovan;
 - naloži Republici Austriji snošenje troškova.
- 21 Ujedinjena Kraljevina od Općeg suda zahtijeva da:
- prvi žalbeni razlog proglasi osnovanim i, ukoliko je dopušten, poništi pobijanu odluku.

Pravo

- 22 U potporu tužbi Republika Austrija ističe četiri tužbena razloga. Prvo, pobijana odluka krši članak 107. stavak 1. UFEU-a jer je Komisija počinila povredu koja se tiče prava zaključivši da sustav predviđen člankom 22.c izmijenjenog ÖSG-a predstavlja državnu potporu. Drugo, navedena odluka krši istu odredbu jer je Komisija počinila povredu koja se tiče prava zaključivši da gore navedena mjera selektivna. Treće, Komisija je pogrešno primijenila članak 107. stavak 3. UFEU-a te je prekoračila ovlasti. Četvrto, Komisija je nejednako postupala s usporedivim situacijama u odnosu na njihove gospodarske i tržišne učinke.

Dopuštenost prvog i drugog tužbenog razloga

- 23 Komisija ističe da Republika Austrija u okviru prvog i drugog tužbenog razloga ne ispituje razloge pobijane odluke niti je pojasnila uvodne izjave u kojima je Komisija počinila povredu koja se tiče prava. Prema njezinu stajalištu, Republika Austrija ograničila se na iznošenje razloga zbog kojih sustav predviđen člankom 22.c izmijenjenog ÖSG-a nije državna potpora, ponavljajući u bitnome navode iznesene tijekom upravnog postupka. Stoga se ti tužbeni razlozi trebaju kao neosnovani odbaciti na temelju članka 44. stavka 1. Poslovnika. U tom pogledu Komisija se poziva na presude od 15. prosinca 1961., *Fives Lille Cail i dr./Visoko predstavništvo* (19/60, 21/60, 2/61 i 3/61, Zb., EU:C:1961:30, t. 617. i 644.) i od 31. ožujka 1992., *Komisija/Danska (C-52/90, Zb., EU:C:1992:151, t. 17.)*. Svaka dopuna tih argumenata u okviru replike bila bi također nedopuštena.
- 24 U odgovoru na repliku Komisija još ističe da se prenošenjem cjelokupnog sadržaja pritužbe u tužbu nisu ispunili zahtjevi članka 44. stavka 1. Poslovnika. U tom pogledu ona se poziva na rješenje od 28. travnja 1993., *De Hoe/Komisija (T-85/92, Zb., EU:T:1993:39, t. 23.)*, ističući da je u funkcionalnom pogledu pritužba na području službeničkog prava usporediva s upravnim postupkom u pravu primjenjivom na državne potpore.

- 25 Republika Austrija smatra da iz tužbe jasno proizlazi da se prigovor povrede Ugovora o FEU-u temelji i na povredi članka 107. stavaka 1. i 3. UFEU-a (u pogledu prvog, drugog i trećeg tužbenog razloga) i na povredi načela jednakog postupanja (u pogledu četvrtog tužbenog razloga). Ona smatra da je previše formalistički zahtijevati da se u tužbi ili u sažetku tužbenih razloga točno navede protiv kojih su točaka pobijane odluke tužbeni razlozi usmjereni.
- 26 Opći sud podsjeća u tom pogledu da na temelju članka 44. stavka 1. Poslovnika tužba kojom se pokreće postupak treba sadržavati sažeti prikaz tužbenih razloga. Taj prikaz mora biti dovoljno jasan i precizan da bi omogućio tuženiku da pripremi svoju obranu, a Općem sudu da prema potrebi odluči o tužbi bez dodatnih informacija (presuda od 11. srpnja 2007., Asklepios Kliniken/Komisija, T-167/04, Zb., EU:T:2007:215, t. 39.).
- 27 Prema ustaljenoj sudskoj praksi, kako bi se zajamčila pravna sigurnost i dobro sudovanje nužno je, da bi tužba bila dopuštena, da bitni činjenični i pravni elementi na kojima se tužba temelji proizlaze, makar i sažeto, ali na smislen i razumljiv način, iz samog njezina teksta. Iako se pojedine točke u tekstu tužbe mogu poduprijeti i dopuniti upućivanjem na dijelove dokumenata koji su joj priloženi, općenito upućivanje na druge dokumente, čak i na one priložene tužbi, ne može umanjiti izostanak bitnih elemenata pravne argumentacije koji se, na temelju gore navedene odredbe, moraju nalaziti u tužbi (vidjeti presudu Asklepios Kliniken/Komisija, t. 26. ove presude, EU:T:2007:215, t. 40. i navedenu sudsku praksu).
- 28 Što se konkretno tiče dvaju tužbenih razloga koje Komisija smatra nedopuštenim, valja prije svega istaknuti da iz teksta tužbe proizlazi da u okviru prvog tužbenog razloga, Republika Austrija, oslanjajući se na dovoljno precizne i razumljive argumente koji se odnose na činjenične okolnosti ovog slučaja te na upućivanje na sudsku praksu i pravnu teoriju, smatra da izvori korišteni u okviru predmetnog mehanizma ne potječu od države niti da se u okviru navedenog mehanizma radi o potpori koja se može pripisati državi. Njezina argumentacija omogućila je Komisiji da pripremi svoju obranu, a Općem sudu omogućava da prema potrebi odluči o ovoj tužbi bez dodatnih informacija, u skladu s presudom Asklepios Kliniken/Komisija, točka 26. ove presude, EU:T:2007:215. Osim toga se mora zaključiti da se suprotno navodima Komisije lako može utvrditi odgovarajući dio obrazloženja pobijane odluke.
- 29 Zatim, iz teksta tužbe proizlazi da u okviru drugog tužbenog razloga, Republika Austrija prigovara ocjeni Komisije prema kojoj je predmetna mjera, koja djelomično oslobađa poduzeća s visokim energetske intenzitetom od određenih plaćanja predviđenih izmijenjenim ÖSG-om, selektivna. Republika Austrija smatra da nije bilo niti činjenične niti pravne selektivnosti. Ona u tom pogledu iznosi dovoljno precizna objašnjenja koja se odnose na narav i logiku sustava predviđenog izmijenjenim ÖSG-om uvodno postavljajući pitanje je li članak 22.c tog zakona stvarno morao biti analiziran kao iznimka u odnosu na „referentni sustav“. Potom iznosi dovoljno precizne navode prema kojima, čak i ako bi to bio slučaj, valja ocijeniti da je sustav opravdan svojom logikom i unutarnjim ustrojem. U svrhu osporavanja postojanja bilo kakve selektivnosti, ona se oslanja, s jedne strane, na sam tekst izmijenjenog ÖSG-a, te, s druge strane, na konkretne elemente, osobito na tablicama iz kojih proizlazi da se svaki poduzetnik, neovisno o svojoj veličini ili području djelovanja, može koristiti pravilom predviđenim u gore navedenoj odredbi. Tako je Republika Austrija očito pokušala odgovoriti na određene tvrdnje Komisije sadržane u pobijanoj odluci, suprotno onomu što Komisija navodi pred Općim sudom. Stoga valja u vezi s drugim tužbenim razlogom zaključiti da je argumentacija Republike Austrije – zasnovana, nadalje, na određenim pozivanjima na sudsku praksu i na prethodnu praksu Komisije u odlučivanju – također omogućila Komisiji da pripremi svoju obranu, a Općem sudu da prema potrebi odluči o ovoj tužbi bez dodatnih informacija.
- 30 Zaključak iznesen u točkama 28. i 29. ove presude nije obesnažen upućivanjem Komisije na rješenje De Hoe/Komisija, točku 24. ove presude (EU:T:1993:39). S jedne strane, to se rješenje odnosi na područje različito od onog o kojemu je riječ u ovom slučaju, to jest na službeničko pravo, čiji se postupak upravne pritužbe, nasuprot navodima Komisije, ne može poistovjetiti s postupkom predviđenim za

ocjenu spojivosti državnih potpora s unutarnjim tržištem. S druge strane, kao što proizlazi osobito iz točke 23. navedenog rješenja, ono se odnosi na ocjenu pojedinačnog slučaja u kojemu je cjelokupni sadržaj pritužbe bio integriran u sam tekst tužbe, a što je bilo slično jednostavnom upućivanju na prilog. Takvo općenito upućivanje na druge dokumente razlikuje se od ovog slučaja u kojem je Republika Austrija u tužbi iznijela dovoljno precizne i razumljive argumente (vidjeti t. 28. i 29. ove presude).

- 31 S obzirom na prethodno izneseno, valja stoga kao neosnovane odbiti navode Komisije koji se odnose na nedopuštenost prva dva tužbena razloga.

Meritum

Uvodno iznošenje određenih glavnih točaka predmetne mjere i stajališta koje je Komisija zauzela u pobijanoj odluci

- 32 Kao što proizlazi iz točaka 1. do 3. ove presude, Republika Austrija je namjeravala izmijenjenim ÖSG-om postići svoj obvezni nacionalni cilj za ukupan udio energije iz obnovljivih izvora u konačnoj bruto potrošnji energije, kako je predviđeno direktivom o obnovljivim izvorima energije. Komisija se pobijanom odlukom protivila samo izuzeću koje je predviđeno člankom 22.c tog zakona u korist poduzeća s visokim energetske intenzitetom i koje predstavlja jedini predmet ove tužbe. Međutim, Opći sud je presudio da se navedena odredba mora analizirati u svojem kontekstu, to jest u okviru cjelokupne strukture predviđene izmijenjenim ÖSG-om.
- 33 U tom je pogledu, a prije nego što se pristupi analizi različitih tužbenih razloga Republike Austrije, svrsishodno istaknuti određene relevantne dodatne aspekte cjelokupne strukture predviđene izmijenjenim ÖSG-om. Prvo, iako u skladu s trećim dijelom tog zakona Republika Austrija dodjeljuje jednom ili više poduzetnika koncesiju za obavljanje zadaća centra za regulaciju zelene električne energije, na datum pobijane odluke ÖMAG, dioničko društvo privatnog prava, bilo je jedino poduzeće korisnik te koncesije na nacionalnoj razini koju su dodijelila austrijska tijela. Nadalje, kao što proizlazi iz uvodne izjave 15. pobijane odluke, Komisija nije raspolagala nikakvim dokazima koji bi ukazivali na to da su dioničari pod državnim nadzorom, koji su držali 49,6% dionica ÖMAG-a, mogli obavljati nadzor ili barem zajednički nadzor nad tim društvom pri čemu su u odnosu na njih dioničari pod privatnim nadzorom držali 50,4% njegovih dionica. Međutim, između stranaka postoji nesuglasje, kako u upravnom postupku tako i pred Općim sudom, u odnosu na značenje koje bi se trebalo pripisati činjenici da ÖMAG potpada pod određeni nadzor *a posteriori* od strane države ili upravnih subjekata.
- 34 Drugo, kao što je uvedeno navedeno u točkama 2. i 3. ove presude, drugi temeljni element predmetnog mehanizma, i konkretno izuzeća predviđenog u članku 22.c izmijenjenog ÖSG-a sastoji se u tome što konkretne načine provođenja, kao što su načini distribucije električne energije distributerima eklektične energije ili cijena koju distributeri moraju platiti, te slijedom toga doprinos krajnjih potrošača, austrijska tijela unaprijed utvrđuju zakonom ili uredbom.
- 35 Treće, na temelju članka 15. stavka 1. točke 3. izmijenjenog ÖSG-a, ukupna količina proizvedene zelene električne energije, koju su distributeri električne energije dužni otkupiti od ÖMAG-a, dijeli se tako da je kvota zelene električne energije ista za sve distributere u odnosu na ukupnu količinu električne energije kojom raspolažu. Nesporno je da su navedeni distributeri električne energije u načelu ovlašteni prebaciti dodatne troškove, koji im uslijed toga nastanu, na krajnje potrošače tako da im zaračunaju veći trošak električne energije. Međutim, gore navedeni sustav, predviđen kao načelo, ne primjenjuje se na poduzeća s visokim energetske intenzitetom koja ispunjavaju uvjete predviđene člankom 22.c izmijenjenog ÖSG-a.
- 36 Četvrto, u pogledu izuzimanja poduzeća s visokim energetske intenzitetom koja ispunjavaju uvjete predviđene člankom 22.c izmijenjenog ÖSG-a, moraju se istaknuti dva glavna elementa.

- 37 Prvi element jest taj da svaki poduzetnik, koji ispunjava uvjete predviđene austrijskim zakonodavstvom, ima na zahtjev pravo da mu austrijski regulator električne energije dodijeli izuzeće, pri čemu taj regulator, osim toga, nema diskrecijsku ovlast na tom području.

Nakon dodjele predmetnog izuzeća, izmijenjeni ÖSG zabranjuje distributerima da navedenim poduzećima s visokim energetske intenzitetom zaračunavaju dodatne troškove povezane sa zelenom električnom energijom. U članku 22.c stavku 2. tog zakona navodi se osobito da se ugovorima sklopljenim između distributera električne energije i velikih potrošača električne energije mora obvezno predvidjeti da od trenutka od kojeg ovi potonji imaju pravo na predmetno izuzeće, distributeri ih ne opskrbljuju zelenom električnom energijom koju je dodijelio centar za regulaciju zelene električne energije i ne zaračunavaju im dodatne troškove za zelenu električnu energiju. Svaka suprotna odredba smatra se ništavom.

- 38 Drugi se element sastoji od toga da je svako poduzeće s visokim energetske intenzitetom, kojemu je dodijeljeno izuzeće od obveze otkupa, obvezno na temelju članka 22.c stavka 2. izmijenjenog ÖSG-a platiti izravno ÖMAG-u, a ne distributerima električne energije, „iznos naknade“ koji odgovara 0,5% neto vrijednosti proizvodnje u prethodnoj kalendarskoj godini.

- 39 Peto, zbog posebnog značaja tog razmatranja u logici koju Komisija slijedi u pobijanoj odluci, valja istaknuti da je u uvodnoj izjavi 58. navedene odluke ona tvrdila da predmetni mehanizam dovodi, iznad određenog iznosa, do „određivanja gornje granice“ doprinosa poduzeća s visokim energetske intenzitetom prihodima ÖMAG-a. Ona smatra da su na temelju izmijenjenog ÖSG-a navedena poduzeća bila stoga izuzeta od poreza koji bi inače morala platiti pod uobičajenim tržišnim uvjetima. Iz toga proizlazi da su prema stajalištu Komisije prednost imala ona poduzeća, koja su imala mogućnost koristiti se navedenim mehanizmom izuzeća.

- 40 Kako bi došla do zaključka iz točke 39. ove presude, Komisija je nakon što se u uvodnoj izjavi 55. pobijane odluke pozvala na sudsku praksu u vezi s prednostima koje potječu od potpunog ili djelomičnog oslobođenja od regulatornog poreza, u uvodnoj izjavi 56. navedene odluke pristupila ocjeni predmetne mjere i odlučila da je ona namijenjena ostvarivanju prihoda od potrošača električne energije s ciljem financiranja proizvodnje zelene električne energije. Prema njezinu stajalištu, poduzeća s visokim energetske intenzitetom bila su *de facto* i *de iure* izjednačena sa svim ostalim potrošačima s obzirom da su svi trošili električnu energiju koju su nabavili od distributera električne energije koji su sa svoje strane bili dužni otkupiti određenu količinu zelene energije po transfernoj cijeni. Komisija je potom navela da bi u izostanku predmetnog mehanizma poduzeća s visokim energetske intenzitetom plaćala distributerima električne energije dodatne troškove za zelenu električnu energiju koji su iskazani na njihovim računima za električnu energiju. Naime, ona je podsjetila da distributeri električne energije na klijente, koji nemaju mogućnost koristiti se predmetnim izuzećem, prebacuju dodatne troškove koji potječu od njihove obveze otkupa zelene električne energije od ÖMAG-a.

Prvi tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a jer je Komisija počinila povredu koja se tiče prava zaključivši da sustav predviđen člankom 22.c izmijenjenog ÖSG-a predstavlja državnu potporu

- 41 Prvi tužbeni razlog podijeljen je u dva dijela. Prvi se sastoji od navoda prema kojem sredstva upotrijebljena za financiranje sustava predviđenog člankom 22.c izmijenjenog ÖSG-a nisu bila državna sredstva. Drugi se sastoji od navoda da se navedena sredstva u svakom slučaju nisu mogla pripisati državi.

– Prvi dio prvog tužbenog razloga

- 42 Republika Austrija osporava da se sustav naknada za poduzeća s visokim energetske intenzitetom, predviđen člankom 22.c izmijenjenog ÖSG-a financira sredstvima koja su podrijetlom državna. Ona smatra da su činjenice u ovom slučaju usporedive s činjenicama u predmetu povodom kojeg je donesena presuda od 13. ožujka 2001., *PreussenElektra* (C-379/98, Zb., EU:C:2001:160). Ona ističe osobito da je u tom potonjem predmetu odlučan element bio taj da su se sredstva plaćala samo između privatnih poduzeća pri čemu ta sredstva nikad nisu napustila privatni sektor i nikad se nisu nalazila pod nadzorom države. Iz tog je razloga Sud zaključio da činjenica da se određeno kretanje sredstava temelji na zakonu i daje prednosti određenim poduzetnicima nije dovoljna da bi se ta sredstva smatrala državnim.
- 43 U tom pogledu Republika Austrija još ističe da, kako u njemačkom tako i u austrijskom sustavu potpore za zelenu električnu energiju, subjekti koje država odobri i koji ne raspolažu javnim ovlastima, djeluju kao točke prihvata, plaćanja i preprodaje zelene električne energije, pri čemu niti jedan od ta dva sustava potpore ne predviđa pokrivanje troškova putem proračunskih sredstava. Obveze preprodaje, otkupa i plaćanja utvrđene su zakonom. Tako prema stajalištu Republike Austrije, u ta dva sustava država ne sudjeluje u obračunu i poravnanju, nego samo određuje pravila opće primjene, a da to ne predstavlja opterećenje za javni proračun. U tom se pogledu ona poziva na presude od 17. ožujka 1993., *Sloman Neptun*, (C-72/91 i C-73/91, Rec, EU:C:1993:97), i od 15. srpnja 2004., *Pearle i dr.*, (C-345/02, Zb., EU:C:2004:448, t. 36. i sljedeće).
- 44 Ujedinjena Kraljevina podupire stajalište Republike Austrije prema kojem predmetna mjera ne podrazumijeva odobravanje potpore „putem državnih sredstava“. S jedne strane, ona smatra opće prihvaćenim da se može smatrati da je potpora dodijeljena putem državnih sredstava kada je, umjesto da je izravno dodijeli država, prikuplja i isplaćuje tijelo zaduženo za raspoređivanje i upravljanje tom potporom (presuda od 22. ožujka 1977., *Steinike & Weinlig*, 78/76, Zb., EU:C:1977:52, t. 21. i 22.). S druge strane, ona ističe da je Sud potvrdio da se mjera nije smatrala potporom dodijeljenom putem državnih sredstava samo stoga što je država propisala plaćanje korisniku. Stoga ako država naloži trećoj osobi da putem svojih vlastitih sredstava izvrši plaćanje korisniku, to plaćanje ne bi predstavljalo državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. U tom se pogledu ono poziva na presude *PreussenElektra*, točka 42. ove presude, EU:C:2001:160, t. 59. i 61., i od 17. srpnja 2008., *Essent Netwerk Noord i dr.*, C-206/06, Zb., EU:C:2008:413, t. 40., 47., 66., 69., 70., 72. i 74.).
- 45 Ujedinjena Kraljevina primjećuje osobito, da iako je Sud u presudi *Essent Netwerk Noord i dr.*, točka 44. ove presude (EU:C:2008:413) zaključio da se upotrijebljena sredstva mogu kvalificirati kao državna sredstva, on se oslonio na tri činjenična razloga. Prvo, predmetni iznosi u predmetu koji je doveo do gore navedene presude potjecali su od doplate koje je zakonodavstvo nametnulo potrošačima električne energije. Navedena doplata je porezna mjera te stoga od početka predstavlja državna sredstva. Drugo, tijelo odgovorno za upravljanje prikupljenim sredstvima bilo je zaduženo za obavljanje gospodarske djelatnosti od općeg interesa, neovisno o njegovu pravu da zadrži dio prihoda. Treće, predmetno tijelo nije imalo pravo korištenja prihoda od doplata u svrhe različite od onih predviđenih zakonom te je u svojoj zadaći bilo strogo nadzirano. Sud je također istaknuo da su predmetna sredstva ostala pod državnim nadzorom i stoga na raspolaganju nacionalnih tijela do njihove konačne raspodjele. Ujedinjena Kraljevina smatra da cjelokupni izmijenjeni ÖSG ne ispunjava gore navedene uvjete, a osobito prvi i treći.
- 46 Opći sud ističe da je Komisija u uvodnoj izjavi 61. pobijane odluke u bitnome navela da predmetni mehanizam smanjuje prihode ÖMAG-a, jer distributeri električne energije nisu dužni otkupiti zelenu električnu energiju za poduzeća koja imaju pravo na izuzeće i da su izravna plaćanja ovih potonjih ÖMAG-u niža od onih koje bi ÖMAG bio prikupio da nema tog izuzeća.

- 47 Nadalje, u uvodnoj izjavi 62. pobijane odluke Komisija je istaknula da posljedično mora utvrditi predstavljaju li sredstva koja ÖMAG nadzire na temelju izmijenjenog ÖSG-a državna sredstva. U slučaju potvrdnog odgovora, predmetna bi mjera dovela prema njezinu stajalištu do gubitaka u državnim prihodima te bi se stoga financirala državnim sredstvima.
- 48 U tom pogledu, prvo, analiziravši presude *PreussenElektra*, točka 42. ove presude (EU:C:2001:160) i *Essent Netwerk Noord i dr.*, točka 44. ove presude (EU:C:2008:413) kako bi iz njih izvukla zaključke u pogledu ocjene ovog predmeta, Komisija je u uvodnoj izjavi 68. pobijane odluke ocijenila, predviđa li predmetni austrijski sustav postojanje poreza. Zaključila je da je to doista slučaj jer izmijenjeni ÖSG obvezuje distributere električne energije da otkupe određenu količinu električne energije po transfernoj cijeni koja je viša od tržišne i koju godišnje utvrđuje nadležni austrijski savezni ministar, pri čemu se navedeni zakon ograničava na navođenje referentnih vrijednosti. Razlika između tržišne cijene električne energije i transferne cijene, koja se tako određuje aktom tijela javne vlasti, predstavlja prema njezinu stajalištu „porez na električnu energiju“. Komisija je također istaknula da za razliku od predmeta povodom kojeg je donesena presuda *PreussenElektra*, točka 42. ove presude (EU:C:2001:160), predmetna sredstva u ovom slučaju nisu bila isplaćena drugim tržišnim subjektima koji obavljaju uobičajene poslovne djelatnosti, nego posebnom tijelu koje je država zadužila da ubire i raspodjeljuje sredstva i to isključivo u javnom interesu. U uvodnim izjavama 69. do 71. pobijane odluke, ona je dodala da se ÖMAG koristio koncesijom radi obavljanja zadaća centra za regulaciju zelene energije te je tako bio zadužen za obavljanje gospodarske djelatnosti od općeg interesa, koja se sastoji od prikupljanja predmetnog poreza od svih distributera električne energije.
- 49 Drugo, Komisija je u uvodnim izjavama 72. i sljedećim pobijane odluke navela da su predmetna sredstva namijenjena cilju određenom zakonom koji je pod strogim nadzorom. Ona je istaknula da je na temelju članka 23. ÖSG-a, ÖMAG dužan upravljati predmetnim prihodima na posebnom bankovnom računu koji se koristi samo za otkup zelene električne energije pri čemu u svakom trenutku mora dopustiti nadležnom austrijskom saveznom ministru, kao i austrijskom Revizorskom sudu da ispita sve dokumente u vezi s tim računom.
- 50 S obzirom na sve ove elemente, Komisija je u točki 74. pobijane odluke došla do zaključka prema kojem su „u skladu s utvrđenjima u predmetima [povodom kojih su donesene presude *Essent Netwerk Noord i dr.*, EU:C:2008:413 i *Steinike & Weinlig*, EU:C:1977:52, t. 44. ove presude], sredstva koja ubire i kojima upravlja ÖMAG bila državna sredstva“.
- 51 Treće, potom je u uvodnim izjavama 75. i sljedećim pobijane odluke Komisija odbila prihvatiti da postoji analogija između ovog predmeta i predmeta povodom kojeg je donesena presuda *PreussenElektra*, točka 42. ove presude (EU:C:2001:160). Ona je u bitnome zaključila da je u ovom slučaju ocjena njemačkog zakonodavstva, bilo u njegovoj prethodnoj ili sadašnjoj verziji, irelevantna i da se u svakom slučaju austrijsko zakonodavstvo značajno razlikuje od njemačkog. Ona smatra da je to je osobito tako jer je njemački sustav, koji je Sud ocijenio u okviru predmeta povodom kojeg je donesena presuda *PreussenElektra*, točka 42. ove presude (EU:C:2001:160), predstavljao samo sustav obveze opskrbe koji je postojao između privatnih poduzeća koja djeluju na tržištu, dok austrijski sustav koji se može okarakterizirati kao mjera oporezivanja električne energije, predviđa postojanje posredničkog tijela, koje je država osnovala i koje ona nadzire. Komisija smatra da austrijski sustav može također omogućiti izravna plaćanja države ÖMAG-u (uvodna izjava 76. pobijane odluke).
- 52 Četvrto, Komisija je još istaknula da nije relevantno to što je ÖMAG privatno tijelo jer je osnovano radi prikupljanja i upravljanja porezom tako da su predmetna sredstva državna (uvodne izjave 79. i 80. pobijane odluke). Naposljetku, ona je odlučila da je irelevantna činjenica da na ukupni iznos isplaćen distributerima električne energije ÖMAG-u ne utječe predmetni mehanizam jer se samo mijenja raspodjela tog iznosa između različitih kategorija potrošača. Komisija je tvrdila u tom pogledu da je odlučujući čimbenik taj, dovodi li prednost koju je poduzetnik dobio do gubitaka u prihodima države

što je upravo slučaj s predmetnim austrijskim sustavom. Ona smatra da je očito da naposljetku država mora naći druge izvore prihoda kako bi nadoknadila tako nastale gubitke (uvodne izjave 81. do 85. pobijane odluke).

- 53 U tom pogledu valja podsjetiti da prema ustaljenoj sudskoj praksi za kvalifikaciju „potporom“ u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a moraju biti ispunjeni svi uvjeti iz te odredbe (vidjeti u tom smislu presudu *Essent Netwerk Noord i dr.*, t. 44. ove presude, EU:C:2008:413, t. 63. i navedenu sudsku praksu). Prvo, mora se raditi o intervenciji države ili intervenciji putem državnih sredstava. Drugo, ta intervencija mora biti takva da može utjecati na trgovinu među državama članicama. Treće, ona mora davati prednost svojem korisniku. Četvrto, treba narušavati ili prijetiti da će narušiti tržišno natjecanje (vidjeti u tom smislu presudu *Essent Netwerk Noord i dr.*, t. 44. ove presude, EU:C:2008:413, t. 64. i navedenu sudsku praksu).
- 54 U pogledu prvog uvjeta, valja na prvom mjestu istaknuti da prema ustaljenoj sudskoj praksi samo prednosti dodijeljene izravno ili neizravno putem državnih sredstava treba smatrati potporama u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. Naime, iz samog teksta te odredbe i postupovnih pravila uvedenih člankom 108. UFEU-a proizlazi da prednosti dodijeljene putem sredstava različitih od državnih ne spadaju u područje primjene predmetnih odredbi. Razlika između potpora koje je država dodijelila i potpora koje su dodijeljene putem državnih sredstava namijenjena je tomu da se u pojam potpore uključe ne samo potpore koje je država izravno dodijelila, nego također i potpore koje su dodijelila javna ili privatna tijela koje je država odredila ili osnovala (vidjeti u tom smislu presude *Steinike & Weinlig*, t. 44. ove presude, EU:C:1977:52, t. 21., i *Sloman Neptun*, točka 43. ove presude, EU:C:1993:97, t. 19. i navedenu sudsku praksu). Naime, pravo Zajednice ne može prihvatiti da se samo osnivanjem samostalnih institucija zaduženih za raspodjelu potpora omogući zaobilazanje pravila o državnim potporama (presuda od 16. svibnja 2002., *Francuska/Komisija*, C-482/99, Zb., EU:C:2002:294, t. 23.).
- 55 Na drugom mjestu, valja podsjetiti da nije u svakom slučaju potrebno utvrditi je li bilo prijenosa državnih sredstava, kako bi se prednost dodijeljena jednom ili više poduzetnika mogla smatrati državnom potporom u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a (vidjeti presudu *Francuska/Komisija*, t. 54. ove presude, EU:C:2002:294, t. 36. i navedenu sudsku praksu).
- 56 Na trećem mjestu, valja istaknuti da iz sudske prakse Suda proizlazi da članak 107. stavak 1. UFEU-a obuhvaća sva novčana sredstva kojima se javne vlasti mogu zaista koristiti za potporu poduzećima, neovisno o tome pripadaju li ta sredstva trajno u državnu imovinu ili ne. Slijedom toga, čak i kada iznosi koji odgovaraju predmetnoj mjeri nisu u trajnom vlasništvu državne riznice, činjenica da oni cijelo vrijeme ostaju pod državnim nadzorom i tako na raspolaganju nadležnim državnim tijelima dovoljna je da bi ih se kvalificiralo kao državna sredstva (vidjeti presudu *Francuska/Komisija*, t. 54. ove presude, EU:C:2002:294, t. 37. i navedenu sudsku praksu).
- 57 U ovom slučaju, Republika Austrija i Ujedinjena Kraljevina ističu da niti u jednom trenutku državni novac nije bio uključen u okvir predmetne mjere. One traže potporu, osobito, u presudi *PreussenElektra*, točka 42. ove presude (EU:C:2001:160). Komisija se, nasuprot tomu, prvenstveno poziva na predmete povodom kojih su donesene presude *Essent Netwerk Noord i dr.*, točka 44. ove presude, EU:C:2008:413, i *Steinike & Weinlig*, točka 44. ove presude, EU:C:1977:52, t. 21. Nadalje, mora se utvrditi da čak iako u pobijanoj odluci Komisija detaljno analizira tri gore navedene presude, ona, s druge strane, nastoji u postupku pred Općim sudom dati veću vrijednost presudi *Steinike & Weinlig*, t. 44. ove presude, (EU:C:1977:52), kao „načelnoj“ presudi, smatrajući presude *PreussenElektra*, točka 42. ove presude (EU:C:2001:160) i *Essent Netwerk Noord i dr.*, točka 44. ove presude (EU:C:2008:413) samo „ad hoc“ odlukama, iz kojih se ne može izvesti zaključak o opće primjenjivim uvjetima koje se mora slijediti kako bi se moglo smatrati da mjera izravno ili neizravno koristi državna sredstva.

- 58 U pogledu presuda PreussenElektra, točka 42. ove presude (EU:C:2001:160) i Essent Netwerk Noord i dr., točka 44. ove presude (EU:C:2008:413) valja utvrditi da se one ne mogu analizirati na način da rješenja izvedena u starijoj presudi postaju nevaljana zbog zaključaka donesenih u novijoj presudi. Nasuprot tomu, njih valja čitati kao da reagiraju na različite činjenične okolnosti (vidjeti u tom smislu presudu od 19. prosinca 2013., Vent De Colère i dr., C-262/12, Zb., EU:C:2013:851, t. 34. i 35.).
- 59 U pogledu presude PreussenElektra, točka 42. ove presude (EU:C:2001:160), valja istaknuti da se radi isključivanja kvalifikacije državne potpore u smislu članka 87. stavka 1. UEZ-a (sada članak 107. stavak 1. UFEU-a), Sud u bitnome oslonio na činjenicu da njemački propis o kojemu je riječ u navedenom predmetu – a koji je s jedne strane privatnim poduzećima za opskrbu električnom energijom nalagao otkup električne energije proizvedene iz obnovljivih izvora energije po najnižim cijenama većim od njezine gospodarske vrijednosti, te je, s druge strane, financijski teret koji je iz tog proistekao raspodijelio između poduzeća za opskrbu električnom energijom i privatnih operatora električne mreže koji su uzlazni – nije iskazivao elemente iz kojih se moglo zaključiti da je došlo do izravnog ili neizravnog prijenosa državnih sredstava. U takvim okolnostima on je presudio da činjenica da navedeni propis daje nespornu prednost poduzećima za proizvodnju električne energije dobivene iz obnovljivih izvora i da je takva prednost posljedica intervencije javnih tijela, nije dovoljna da bi se predmetna mjera kvalificirala potporom. Nadalje, on je jednim od bitnih elemenata smatrao činjenicu da su subjekti obveznici plaćanja dodatnih troškova nametnutih predmetnim njemačkim zakonom, bili privatni (vidjeti izreku presude i t. 55. i 56. te presude). Iz analize činjeničnog stanja u predmetu povodom kojeg je donesena gore navedena presuda također proizlazi da, suprotno austrijskoj mjeri koja je predmet ovog postupka, mehanizam propisan njemačkim zakonom nije predviđao intervenciju posrednika koji su zaduženi za prikupljanje ili upravljanje iznosima koji predstavljaju potporu i stoga nije predviđao subjekte koji su po svojoj strukturi ili ulozi usporedivi s ÖMAG-om. Tako je nasuprot ovom slučaju, prednost analizirana u presudi PreussenElektra, točka 42. ove presude (EU:C:2001:160), koja se sastojala kako od jamstva poduzetnicima korisnicima da mogu preprodavati cjelokupnu energiju proizvedenu iz obnovljivih izvora, tako i od toga da je prodajna cijena premašivala tržišnu cijenu, bila dodijeljena u samom trenutku sklapanja ugovora o opskrbi i plaćanja protučinidbe.
- 60 Nasuprot tomu, a što se tiče predmeta povodom kojeg je donesena presuda Essent Netwerk Noord i dr., točka 44. ove presude (EU:C:2008:413), koja se odnosila na mjeru u vidu nacionalnog propisa kojim je omogućeno ubiranje dodatka na cijenu prijenosa električne energije u korist društva određenog zakonom (u daljnjem tekstu: SEP), koje je bilo dužno platiti takozvane „napuštene“ troškove, valja podsjetiti da je Sud utvrdio korištenje državnih sredstava u smislu članka 87. stavka 1. UEZ-a. U tom pogledu, a kao što proizlazi iz točke 65. i sljedećih navedene presude, Sud se oslonio, prvo, na utvrđenje da su predmetni financijski iznosi plaćeni SEP-u potjecali od doplate koje je država nametnula kupcima električne energije na temelju zakona te da je utvrđeno da se radi o porezu. Sud je smatrao da su navedeni iznosi stoga potjecali od državnih sredstava.
- 61 Drugo, kao što proizlazi iz točaka 68. do 69. presude Essent Netwerk Noord i dr., točka 44. ove presude (EU:C:2008:413), Sud je istaknuo da je predmetni porez plaćen operatorima mreže ili nositeljima ovlaštenja koji ga trebaju ustupiti SEP-u koji zadržava iznos predviđen zakonom [400 milijuna nizozemskih guldena (NLG)], a višak ustupa nadležnom nizozemskom ministru. On je također naveo da je SEP, čiji su kapital u cijelosti držala poduzeća proizvođači električne energije, bio tada zakonom zadužen da obavlja gospodarske djelatnosti od općeg interesa. Nadalje, SEP nije raspolagao nikakvom mogućnošću korištenja prihoda od poreza u svrhe različite od onih predviđenih zakonom te je u svojoj zadaći bio strogo nadziran, jer mu je zakon nalagao da računovođa mora potvrditi obračun prikupljenih i prenesenih iznosa.
- 62 Treće, kao što proizlazi iz točke 70. presude Essent Netwerk Noord i dr., točka 44. ove presude (EU:C:2008:413), Sud je zaključio da „nije bitno da je to određeno društvo istovremeno središnje tijelo za prikupljanje poreza, upravitelj prikupljenih sredstava i korisnik jednog dijela tih sredstava [; n]aime, mehanizmi predviđeni zakonom i konkretno obračuni koje je potvrdio računovođa, omogućavaju razlikovanje tih različitih uloga i nadzor nad korištenjem sredstava[; i]z toga proizlazi da sve dok si to

određeno društvo nije dodijelilo iznos od 400 milijuna [NLG-a], zbog čega je s njim moglo slobodno raspolagati, taj iznos ostaje pod državnim nadzorom i time na raspolaganju nacionalnim tijelima, što je dovoljno da se može kvalificirati kao državna sredstva“.

- 63 U točki 71. presude Essent Netwerk Noord i dr., točka 44. ove presude (EU:C:2008:413), Sud je još naglasio da je cilj predmetnog zakona to da omogućava poduzećima proizvođačima električne energije da putem posrednika svojeg društva kćeri SEP-a povrate određene troškove koji nisu spojivi s tržištem i kojima su u prošlosti bili izloženi.
- 64 Iz tih je razloga Sud u točkama 72. i 73. presude Essent Netwerk Noord i dr., točka 44. ove presude (EU:C:2008:413), također zaključio da se predmet povodom kojeg je donesena ta presuda razlikuje od mjere o kojoj je riječ u presudi Pearle i dr., t. 43. ove presude (EU:C:2004:448). On je istaknuo da je u predmetu povodom kojeg je donesena ova potonja presuda, sredstva korištena za oglašivačku kampanju prikupljalo stručno tijelo od svojih članova koji su se koristili kampanjom putem doprinosa obvezno namijenjenih organizaciji te kampanje. On smatra da se nije radilo stoga o nametu za državu niti o sredstvima koja ostaju pod državnim nadzorom. On je također istaknuo kako je činjenica da je oglašivačku kampanju organiziralo privatno udruženje optičara, imala isključivo komercijalni cilj i uopće nije bila dio politike koju su odredila tijela, nasuprot onomu što je bio slučaj u predmetu povodom kojeg je donesena presuda Essent Netwerk Noord i dr., točka 44. ove presude (EU:C:2008:413), u kojem je o plaćanju predmetnog financijskog iznosa određenom društvu odlučio nacionalni zakonodavac.
- 65 Naposljetku, u točki presude Essent Netwerk Noord i dr., točka 44. ove presude (EU:C:2008:413), Sud je izrijekom razlučio mjeru koju je analizirao od mjere o kojoj je bila riječ u presudi PreussenElektra, točka 42. ove presude (EU:C:2001:160), istaknuvši da u tom potonjem predmetu nije bilo izravnog ili neizravnog prijenosa državnih sredstava poduzećima električne energije iz obnovljivih izvora, nego je samo određena obveza opskrbe takvom električnom energijom po najnižim cijenama. Sud je naglasio činjenicu da u tom potonjem slučaju država nije ovlastila poduzeća da upravljaju državnim sredstvima, nego su imala obvezu otkupa putem svojih vlastitih financijskih sredstava.
- 66 Suprotno navodima Republike Austrije i Ujedinjene Kraljevine, izmijenjeni ÖSG pokazuje elemente zbog kojih vrlo slični mjeri na koju se odnosio predmet povodom kojeg je donesena presuda Essent Netwerk Noord i dr., točka 44. ove presude (EU:C:2008:413).
- 67 Naime, na prvom mjestu valja istaknuti da je kao i SEP u predmetu povodom kojeg je donesena presuda Essent Netwerk Noord i dr., točka 44. ove presude (EU:C:2008:413), izmijenjeni ÖSG zadužio u ovom slučaju ÖMAG da upravlja sustavom potpora za proizvodnju električne energije iz obnovljivih izvora. U vezi s tim, Komisija s pravom upućuje na činjenicu da je ÖMAG osnovan 2006. s izričitim ciljem da zatraži koncesiju za obavljanje zadaća centra za reguliranje zelene električne energije u skladu s člancima 14. do 14.e navedenog zakona. Kao što Komisija smatra, sustav predviđen tim zakonom može se definirati kao da predstavlja državnu koncesiju, pri čemu se predmetna sredstva isplaćuju isključivo u svrhu javnog interesa koju definira austrijski zakonodavac. Navedena sredstva, koja se sastoje od dodatnih troškova koje ÖMAG-u plaćaju distributeri električne energije za zelenu električnu energiju, čija cijena premašuje cijenu električne energije koja se kupuje na tržištu, ne prenose se izravno od poduzeća platitelja proizvođačima zelene električne energije, to jest drugim tržišnim subjektima koji obavljaju uobičajene poslovne djelatnosti, nego zahtijevaju intervenciju posrednika zaduženog za njihovo prikupljanje i upravljanje njima. Nasuprot okolnostima predmeta povodom kojeg je donesena presuda PreussenElektra, točka 42. ove presude (EU:C:2001:160), ne radi se stoga o jednostavnoj obvezi otkupa određenoj zakonom kod koje se prednost automatski dodjeljuje u trenutku sklapanja ugovora o opskrbi ili kod plaćanja protučinidbe.
- 68 Na drugom mjestu, mora se zaključiti da se kao i u predmetu povodom kojeg je donesena presuda Essent Netwerk Noord i dr., točka 44. ove presude (EU:C:2008:413), ovaj predmet odnosi na sredstva namijenjena financiranju predmetne mjere koja su pribavljena zahvaljujući troškovima nametnutim

privatnim subjektima na temelju izmijenjenog ÖSG-a, koji predviđa obveznu doplatu povezanu s otkupom zelene električne energije. Analogno točkama 43. do 47. presude Essent Netwerk Noord i dr., točka 44. ove presude (EU:C:2008:413), valja zaključiti da se navedeni doplatak ili dodatni trošak može izjednačiti s parafiskalnim nametom kojim je u Austriji opterećena električna energija i koji određuje javno tijelo, u javnom interesu i prema objektivnom kriteriju, ovisno o iznosu kilowattsati (kWh) prenesene električne energije. Kako je Komisija istaknula u uvodnoj izjavi 68. pobijane odluke, i količina zelene električne energije za otkup i cijena predviđeni su zakonom, jer se u članku 22.b izmijenjenog ÖSG-a pojašnjava da nadležni austrijski savezni ministar svake godine određuje razinu transferne cijene. Nadalje, Republika Austrija ni Ujedinjena Kraljevina nisu to tvrdile niti u spisu ima naznaka u tom smislu da inicijativa za oporezivanje putem predmetne mjere potječe od subjekata obveznika niti da je ÖMAG djelovao samo kao instrument u sustavu koji su oni sami predvidjeli ili da su se oni sami odlučili za korištenje financijskih sredstava. Shodno tomu i analogno točki 66. presude Essent Netwerk Noord i dr., t. 44. ove presude (EU:C:2008:413), moguće je predmetne iznose kvalificirati kao sredstva koja potječu od državnih sredstava, koja se mogu izjednačiti s parafiskalnim nametom. Što se tiče posebnog pitanja o postojanju prednosti koja potječe od potpore u obliku izuzeća od plaćanja parafiskalnog nameta kao i selektivnosti takve prednosti (vidjeti u tom smislu presudu od 7. ožujka 2012., *British Aggregates/Komisija*, T-210/02 RENV, Zb., EU:T:2012:110, t. 46. do 49. i navedenu sudsku praksu), ono će biti predmet ocjene u okviru ispitivanja drugog tužbenog razloga Republike Austrije (vidjeti t. 94. i sljedeće ove presude).

- 69 Na trećem mjestu, iako je nesporno da je ÖMAG dioničko društvo privatnog prava, a ne javno tijelo, i da dioničari ÖMAG-a koji su pod državnim nadzorom drže manje od polovice dionica te nisu u mogućnosti obavljati nadzor ili barem zajednički nadzor na tim društvom (vidjeti t. 33. i 45. ove presude), to se u okolnostima ovog slučaja ne može smatrati dovoljnim za odbacivanje zaključka o tome, da su državna sredstva prisutna u okviru predmetne mjere.
- 70 Naime, kao što je istaknuto u točkama 67. i 68. ove presude, ÖMAG je zadužen da upravlja sustavom potpora za proizvodnju električne energije iz obnovljivih izvora pri čemu je, osim toga, pažljivo nadziran u toj zadaći, kao što Komisija ističe u pobijanoj odluci i svojim pisanim očitovanjima Općem sudu, tako da prikupljena sredstva u okviru predmetne mjere, koja joj obvezno plaćaju poduzetnici na koje se ta mjera odnosi, ne može koristiti u svrhe različite od onih koje je predvidio austrijski zakonodavac. Iako je točno da je ÖMAG tijelo koje se predstavlja kao dioničko društvo privatnog prava, u takvim okolnostima valja, međutim, zaključiti da u okviru koncesije za obavljanje zadaća centra za reguliranje zelene električne energije, djelovanje tog tijela nije djelovanje gospodarskog subjekta koji slobodno djeluje na tržištu radi ostvarivanja dobiti, nego je djelovanje koje je odredio austrijski zakonodavac, ograničivši ga u pogledu izvršavanja predmetne koncesije.
- 71 U tom pogledu valja dodati da ÖMAG podliježe obvezi upravljanja financijskim iznosima pribavljenim na temelju predmetne mjere na poseban račun podvrgnut nadzoru državnih tijela kao što osobito proizlazi iz članaka 15., 21. i 23. izmijenjenog ÖSG-a. Kada se to analizira zajedno s nadležnostima i posebnim obvezama prenesenim na ÖMAG, isto predstavlja dodatnu indiciju o tome, da se ne radi o sredstvima koja odgovaraju uobičajenim sredstvima koja pripadaju privatnom sektoru i koja bi u cijelosti bila na raspolaganju poduzetnika koji njima upravlja, nego odgovaraju posebnim sredstvima čije je korištenje u strogo utvrđene svrhe austrijski zakonodavac unaprijed predvidio (vidjeti po analogiji presudu od 27. siječnja 1998., *Ladbroke Racing/Komisija*, T-67/94, Zb., EU:T:1998:7, osobito t. 105. i prateće točke).
- 72 Konkretno, što se tiče nadzora nad ÖMAG-om od strane državnih tijela, navedenog u točkama 70. i 71. ove presude, on se obavlja na više razina. Prvo, nadležni austrijski savezni ministar obavlja nadzor i mora u skladu s člankom 21. *in fine* izmijenjenog ÖSG-a u okviru svojih nadzornih funkcija, nadzirati troškove ÖMAG-a i odlučiti mišljenjem o njihovu priznavanju te mu u skladu s člankom 23. navedenog zakona u vezi s člankom 15. stavkom 2. tog zakona, u svakom trenutku mora biti dopušten pristup svim dokumentima u vezi s posebnim računima ÖMAG-a i predmetnim sredstvima. Nadalje, kao što proizlazi iz članka 24. predmetnog zakona, navedeni nadležni austrijski savezni ministar mora

se također odmah obavijestiti o razvoju događaja suprotnom određenim ciljevima koji su predviđeni predmetnim zakonom, i to putem austrijskog regulatora energije zaduženog za redoviti nadzor nad ostvarivanjem navedenih ciljeva.

- 73 Drugo, u skladu s člankom 23. izmijenjenog ÖSG-a, ÖMAG svake godine podnosi detaljno izvješće austrijskom regulatornom tijelu, nadležnom za područje električne energije.
- 74 Treće, u skladu s člankom 15. stavkom 5. izmijenjenog ÖSG-a, i kako je Komisija pravilno istaknula u uvodnoj izjavi 72. pobijane odluke, neovisno o vlasničkoj strukturi ÖMAG-a, austrijski Revizorski sud mora također provoditi *a posteriori* nadzor nad tim društvom.
- 75 Postojanje tako strogog nadzora nad usklađenošću djelovanja ÖMAG-a s predviđenim zakonodavnim okvirom, čak i ako se provodi *a posteriori*, i bez da je sam po sebi odlučan, dio je opće logike cjelokupne strukture predviđene izmijenjenim ÖSG-om i tako potkrjepljuje zaključak koji se temelji na nadležnostima koje to tijelo izvršava i koji je donesen s obzirom na njegove obveze da ÖMAG ne djeluje slobodno i za svoj vlastiti račun, nego kao upravitelj koji u izvršavanju koncesije upravlja potporom dodijeljenom putem državnih sredstava. U tom je pogledu bespredmetan navod Republike Austrije iznesen na raspravi, a prema kojem nadzor austrijskog Revizorskog suda nema nikakva utjecaja na način na koji ÖMAG koristi ta sredstva. Naime, čak i ako se prihvati da gore navedeni nadzor nema izravnog utjecaja na ÖMAG-ovo dnevno upravljanje financijama, ostaje činjenica da se radi o dodatnom elementu namijenjenom tomu, da se osigura da djelovanje ÖMAG-a ostane u granicama koje su određene izmijenjenim ÖSG-om.
- 76 U tim okolnostima valja zaključiti da je Komisija u uvodnim izjavama 61. i 62. pobijane odluke u vezi s uvodnim izjavama 82. do 86. navedene odluke pravilno tvrdila, da je prednost predviđena odredbom članka 22.c izmijenjenog ÖSG-a u korist poduzeća s visokim energetske intenzitetom, u ovom slučaju slična dodatnom trošku za državu jer se za svako smanjivanje iznosa poreza, čiji su ona obveznici, može smatrati da je dovelo do gubitaka u državnim prihodima koji su međutim potom nadoknađeni od drugih poduzeća poravnanjem tako nastalih troškova. Naime, u zamjenu za „određivanje gornje granice“ doprinosa poduzeća s visokim energetske intenzitetom, distributer električne energije je u skladu s člankom 15. stavkom 1.a izmijenjenog ÖSG-a oslobođen otkupa zelene električne energije od ÖMAG-a za količinu koju prodaje krajnjem potrošaču izuzetom od obveze otkupa zelene električne energije.
- 77 Tim zaključcima drugi navodi Republike Austrije i Ujedinjene Kraljevine nisu umanjili vrijednost.
- 78 Prije svega je bespredmetan navod prema kojem država ne predviđa pokrivanje bilo kakvih gubitaka putem proračunskih sredstava, kao i onaj prema kojem bi sve rizike od nesposobnosti za plaćanje koji bi eventualno mogli proisteci iz činjenice da ÖMAG djeluje kršeći odredbe izmijenjenog ÖSG-a, snosio on sam, a ne država.
- 79 Naime, valja istaknuti da je jedino situacija koja proizlazi iz primjene predmetne mjere, kako je prijavljena, relevantna u ovom slučaju, a ne moguće djelovanje ÖMAG-a koje nije u skladu s predviđenim zakonodavnim okvirom. Stranke se slažu oko činjenice da djelujući strogo usklađeno i unutar granica navedene mjere, ÖMAG nema u načelu potrebu za potporom države jer u skladu s člankom 21. i pratećim člancima izmijenjenog ÖSG-a, osobito transferna cijena u vezi s godišnjim doprinosom koji svaki krajnji potrošač povezan na javnu mrežu mora platiti, mora također pokriti ÖMAG-ove troškove. Kako je Republika Austrija navela u odgovoru na pitanje Općeg suda u okviru mjera upravljanja postupkom, to uključuje pokrivanje mogućeg ÖMAG-ova gubitka dobiti tijekom prethodne godine zbog, na primjer, određivanja gornje granice doprinosa određenih poduzeća s visokim energetske intenzitetom. Stoga, kako to Republika Austrija pravilno navodi, ili ÖMAG nikad nije pretrpio gubitak dobiti ili je u najgorem slučaju taj gubitak dobiti bio samo privremen i nadoknađen sljedeće godine. Nadalje, kao što to Komisija ističe u svojem odgovoru na pitanja Općeg suda u okviru mjera upravljanja postupkom, pozivajući se na članak 22.b izmijenjenog ÖSG-a i na

izvješće o djelatnosti ÖMAG-a za 2006. priloženo odgovoru na tužbu, prilagodbe transferne cijene bile su odobrene čak tijekom godine. U tom pogledu valja također uputiti na objašnjenja koja je dala Republika Austrija u odgovorima na pitanja Općeg suda o činjenici da je nadležni austrijski savezni ministar čak imao ovlast da na temelju članka 22.c izmijenjenog ÖSG-a izmijeni iznos naknade koji se mora platiti ÖMAG-u i to nakon odvagivanja različitih relevantnih ekonomskih podataka. U tim okolnostima, valja još utvrditi da je Republika Austrija na raspravi na proturječan način navela da ÖMAG mora preuzeti rizike povezane sa svojom djelatnošću i to osobito kada se radi o problemima u vezi sa stečajem ili nesposobnošću za plaćanje.

- 80 U svakom slučaju, iz analize izmijenjenog ÖSG-a proizlazi da u načelu predmetna mjera predviđa neprekinuti pristup ÖMAG-a sredstvima potrebnim za obavljanje zadaća od javnog interesa, a koja su mu dodijeljena u okviru koncesije za obavljanje zadaća centra za reguliranje zelene električne energije, svodeći tako na najmanju moguću mjeru navedene rizike likvidnosti ili nesposobnosti za plaćanje koji se moraju snositi u tom kontekstu. Međutim, time se samo potvrđuje zaključak iz točaka 70., 71. i 75. ove presude, prema kojem ÖMAG na tržištu ne djeluje kao tipični poduzetnik koji snosi sve uobičajene rizike i neizvjesnosti uključujući financijske rizike, nego upravo kao poseban subjekt čija je uloga strogo određena predmetnim zakonodavstvom. S obzirom na prethodno izneseno, nije povrh toga potrebno ocijeniti relevantnost tvrdnje Komisije u odgovoru na pitanja Općeg suda u okviru mjera upravljanja postupkom, prema kojoj je članak 23. stavak 2. točka 5. izmijenjenog ÖSG-a predviđao mogućnost da se provode određena „druga plaćanja“, bez daljnjih pojašnjenja, i bez pravne osnove takvih plaćanja, čak i izvan izmijenjenog ÖSG-a, što Republika Austrija nije dovoljno pojasnila tijekom upravnog postupka, niti je potrebno ocijeniti relevantnost upućivanja Komisije u istom okviru na to da bi bilo zamislivo da se ÖMAG pozove na odgovornost Republike Austrije u slučaju u kojem nadležni austrijski savezni ministar ne bi odredio transfernu cijenu tako da se nadoknade svi dodatni troškovi ÖMAG-a koji se mogu povratiti u smislu predmetnog zakona. Naime, Republika Austrija u načelu ne osporava da, ako se pravni okvir poštuje, on predviđa mehanizam potpune naknade troškova nametnutih ÖMAG-u zbog obveze otkupa zelene električne energije od proizvođača u Austriji po cijeni višoj od tržišne.
- 81 Nadalje, bespredmetni su također i navodi Republike Austrije prema kojima, prvo, predmetna mjera ne predviđa proračunska plaćanja izravno od države ÖMAG-u, drugo, predmetna sredstva nikad ne napuštaju privatni sektor, treće navedena sredstva nisu „na raspolaganju državi“, četvrto ÖMAG „ne raspolaže javnim ovlastima“ i moguća pravna sredstva protiv njega su u skladu s predmetnom mjerom slijedila uobičajeni građanski, a ne upravni postupak te, naposljetku, ÖMAG nije „neutralan i neovisan“ naspram različitih sudionika na tržištu.
- 82 Naime, već je utvrđeno, s jedne strane, da se predmetna sredstva od početka moraju kvalificirati kao državna sredstva, osobito zbog obvezatnosti plaćanja predviđenih u svrhu javnog interesa, te, s druge strane, da ÖMAG u pogledu koncesije za obavljanje zadaća centra za reguliranje zelene električne energije djeluje u okviru koje je zakonodavac jasno odredio slijedeći istu svrhu pri čemu je, osim toga, pod strogim nadzorom nadležnih austrijskih tijela. U tom pogledu Sud je nedavno potvrdio da se fondovi koji se financiraju putem obveznih doprinosa koje nameće zakonodavstvo države članice, kojima se upravlja i koje se raspoređuje sukladno tom zakonodavstvu, mogu smatrati državnim sredstvima u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a čak i ako njima upravljaju subjekti koji nisu javna vlast (vidjeti u tom smislu presudu *Vent De colère*, t. 58. ove presude, EU:C:2013:851, t. 25. i navedenu sudsku praksu, te po analogiji t. 26.). On smatra da mehanizam potpune naknade dodatnih troškova nametnutih poduzećima zbog obveze otkupa električne energije iz vjetra po cijeni višoj od tržišne, koju financiraju svi krajnji potrošači električne energije na državnom području, kao što je onaj predviđen analiziranim francuskim zakonodavstvom, predstavlja intervenciju putem državnih sredstava.
- 83 S obzirom na sve prethodno izneseno, valja zaključiti da Komisija nije počinila pogrešku kada je ocijenila da predmetna mjera uključuje korištenje državnih sredstava.
- 84 Stoga valja odbiti prvi dio prvog tužbenog razloga.

– Drugi dio prvog tužbenog razloga

- 85 Republika Austrija ističe da predmetna mjera nije u ovom slučaju potpora koja se može pripisati državi. U tom se pogledu poziva na presudu Francuska/Komisija (t. 54. ove presude, EU:C:2002:294, t. 55. i sljedeće), kao i presudu PreussenElektra (t. 42. ove presude, EU:C:2001:160, t. 20.), i ističe da u obzir valja uzeti sve okolnosti kao što je integracija tijela koje donosi mjeru u strukture javne uprave, prirodu njezinih djelatnosti i njihovo obavljanje na tržištu, pravni status tijela, intenzitet nadzora javnih tijela nad upravljanjem tijelom, i drugo. Ona smatra da je osoba, koja putem koncesije obavlja zadaće centra za regulaciju zelene energije uspostavljenog izmijenjenim ÖSG-om, privatni poduzetnik. Ona se poziva *a contrario* na presudu od 12. prosinca 1996., Air France/Komisija, (T-358/94, Zb., EU:T:1996:194, t. 38.). Drugo, niti jedno tijelo gore navedene pravne osobe ne mora biti odobreno ili imenovano od strane države jer ona niti nije zastupljena u njegovim tijelima. Treće, niti oblik gore navedene pravne osobe niti njezino dioničarstvo nisu uređeni zakonom. Četvrto, država ne raspolaže pravom davanja suglasnosti na njegove djelatnosti. Peto, gore navedena pravna osoba nije uređena propisom koji podliježe suglasnosti države niti je podvrgnuta odobrenjima države ili posebnim sankcijama. Šesto, sporovi između gore navedene pravne osobe i distributera električne energije moraju se iznijeti pred redovne sudove.
- 86 U tom pogledu valja istaknuti da prema ustaljenoj sudskoj praksi, glede uvjeta koji se odnosi na pripisivost mjere, valja ispitati moraju li se javne vlasti smatrati uključenima u donošenje te mjere (vidjeti u tom smislu presudu Vent De colère, t. 58. ove presude, EU:C:2013:851, t. 17. i navedenu sudsku praksu).
- 87 U ovom slučaju valja utvrditi da je mehanizam potpora za zelenu električnu energiju kao i mehanizam izuzeća poduzeća s visokim energetske intenzitetom uveden zakonom, u ovom slučaju izmijenjenim ÖSG-om, te se stoga mora smatrati da je pripisiv državi. U takvim okolnostima i suprotno onomu što tvrdi Republika Austrija, nije potrebno pristupiti podrobnijoj analizi moguće integracije ÖMAG-a u strukture javne uprave, prirode njezinih djelatnosti i njihova obavljanja na tržištu, pravnog statusa tijela ili intenziteta nadzora javnih tijela nad njegovim upravljanjem. U svakom slučaju, već je u okviru ispitivanja prvog dijela ovog tužbenog razloga ustvrđeno da je austrijski zakonodavac integrirao ÖMAG u regulatornu strukturu predviđajući ne samo prirodu njezinih djelatnosti i njihovo konkretno obavljanje, nego također i *a posteriori* nadzor koji obavljaju nadležna državna tijela te povrh toga unaprijed podrobno utvrđujući manevarski prostor ÖMAG-a u obavljanju svoje koncesije, tako da se taj subjekt ne može smatrati privatnim subjektom koji djeluje slobodno s ciljem ostvarivanja dobiti na tržištu na kojem vlada natjecanje.
- 88 Stoga valja također odbiti drugi dio prvog tužbenog razloga i slijedom toga u cijelosti odbiti navedeni tužbeni razlog.

Drugi tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a jer je Komisija počinila povredu koja se tiče prava zaključivši da je predmetna mjera selektivna

- 89 Republika Austrija iznosi da kriterij selektivnosti razlikuje opće mjere ekonomske politike od državnih potpora. Državne potpore postoje kada nacionalna mjera određene poduzetnike ili proizvodnju određene robe stavlja u povoljniji položaj u odnosu na druge, koji se nalaze, s obzirom na cilj navedenog sustava, u usporedivoj činjeničnoj i pravnoj situaciji (presuda od 29. travnja 2004., GIL Insurance i dr., C-308/01, Zb., EU:C:2004:252, t. 68.). Republika Austrija smatra da se ispitivanje selektivnosti mjere koja može predstavljati državnu potporu provodi u više stadija. Trebalo bi prije svega identificirati referentni sustav, a potom utvrditi odstupanje u odnosu na taj sustav i naposljetku ispitati mogućnost da se to odstupanje opravda prirodom i logikom sustava.

- 90 Tako se u prvom redu treba prema stajalištu Republike Austrije zapitati može li se članak 22.c izmijenjenog ÖSG-a zapravo smatrati „iznimkom“ u odnosu na „referentni sustav“. Ona se u svojoj argumentaciji oslanja osobito na presudu od 10. travnja 2008., Nizozemska/Komisija (T-233/04, Zb., EU:T:2008:102).
- 91 Na drugom mjestu, prema stajalištu Republike Austrije, čak i ako bi Opći sud trebao smatrati da sustav uspostavljen člankom 22.c izmijenjenog ÖSG-a dovodi do odstupanja u odnosu na referentni sustav, on bi bio opravdan logikom i unutarnjim ustrojem sustava. Naime, sustav je namijenjen da na uravnotežen način raspodijeli financijski teret zelene električne energije između skupina potrošača, vodeći računa o logici koja proizlazi iz Direktive Vijeća 2003/96/EZ od 27. listopada 2003. o restrukturiranju sustava Zajednice za oporezivanje energenata i električne energije (SL L 283, str. 51., SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 75.; u daljnjem tekstu također: Direktiva o oporezivanju energije). Republika Austrija upućuje, osobito, na ranije usporedive postupke pred Komisijom (N 271/2006, u vezi sa „Tax Relief for Supply of surplus Heating“ u Danskoj i N 820/2006 u vezi s „Poreznim olakšicama za određene energetske intenzivne postupke“ u Njemačkoj).
- 92 Na trećem mjestu, Republika Austrija ističe da članak 22.c izmijenjenog ÖSG-a nije „pravno“ selektivan stoga što se sustav poravnanja primjenjuje na sve poduzetnike, neovisno o njihovoj veličini ili području djelatnosti. Ne postoji niti „činjenična“ selektivnost. Ona ističe u bitnome da u izostanku selektivnosti predmetna mjera ne predstavlja državnu potporu (poziva se na presudu od 8. studenog 2001., Adria-Wien Pipeline i Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, C-143/99, Zb., EU:C:2001:598, t. 36.).
- 93 Uvodno valja istaknuti da iako se određeni argumenti Republike Austrije mogu shvatiti kao da se odnose na pitanje samog postojanja prednosti koja bi proizlazila iz primjene iznimke iz članka 22.c izmijenjenog ÖSG-a, glavna osnova njezinog drugog tužbenog zahtjeva je zapravo izostanak selektivnosti takve prednosti. U svakom slučaju, Opći sud smatra svrsishodnim, ispitati ta dva pitanja zajedno.
- 94 Što se u prvom redu tiče postojanja prednosti, ustaljena sudska praksa je priznala da je pojam državne potpore općenitiji od pojma subvencije, jer obuhvaća ne samo pozitivna davanja, kao što su same subvencije, nego također i intervencije koje u različitim oblicima smanjuju troškove koji uobičajeno opterećuju proračun poduzetnika i koje su time, iako nisu subvencije u strogom značenju riječi, iste naravi i imaju identične učinke. Nadalje, što se tiče poreza, Sud je pojasnio da mjera kojom javne vlasti određenim poduzećima priznaju oslobođenje od plaćanja poreza i koja, iako ne uključuje prijenos državnih sredstava, stavlja korisnike u povoljniju financijsku situaciju od ostalih poreznih obveznika, predstavlja državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a. Isto tako državnu potporu može predstavljati mjera koja određenim poduzećima daje sniženje poreza ili odgodu plaćanja poreza koji se uobičajeno mora platiti (vidjeti u tom smislu presudu British Aggregates/Komisija, t. 68. ove presude, EU:T:2012:110, t. 46. i navedenu sudska praksu).
- 95 Na drugom mjestu, u vezi sa selektivnim karakterom prednosti valja ispitati hoće li se, u okviru konkretnog pravnog sustava, nacionalnom mjerom u povoljniji položaj staviti „određene poduzetnike ili proizvodnje određene robe“ u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a, u odnosu na druge poduzetnike koji se nalaze, s obzirom na cilj koji se želi postići dotičnom mjerom, u činjenično i pravno usporedivoj situaciji (vidjeti u tom pogledu presudu British Aggregates/Komisija, t. 68. ove presude, EU:T:2012:110, t. 47. i navedenu sudska praksu).
- 96 Prema ustaljenoj sudskoj praksi pojam državne potpore ne odnosi se na državne mjere koje uvode razliku između poduzetnika te su time *a priori* selektivne, kada ta razlika potječe iz prirode ili strukture sustava čiji su one dio (vidjeti u tom smislu presudu od 22. prosinca 2008., British Aggregates/Komisija, C-487/06 P, Zb., EU:C:2008:757, t. 83. i navedenu sudska praksu). Sud je pojasnio da dotična država članica može dokazati da mjera izravno proizlazi iz osnovnih i vodećih načela njezinog poreznog sustava i da u tom pogledu treba praviti razliku između, s jedne strane, ciljeva dodijeljenih posebnom poreznom režimu koji su mu izvanjski i, s druge strane, mehanizama

prirodnih samom poreznom sustavu potrebnih za postizanje tih ciljeva. Naime, porezna oslobođenja koja potječu iz cilja koji je stran poreznom sustavu, čija su ona dio, ne mogu zaobići zahtjeve koji proizlaze iz članka 107. stavka 1. UFEU-a (vidjeti u tom pogledu presudu *British Aggregates/Komisija*, t. 68. ove presude, EU:T:2012:110, t. 48. i navedenu sudsku praksu).

- 97 Nadalje, prema sudskoj praksi određivanje referentnog okvira za ispitivanje selektivnosti određenog režima od temeljne je važnosti jer se samo postojanje prednosti može utvrditi jedino u odnosu na takozvano „uobičajeno“ oporezivanje. Tako kvalifikacija nacionalne porezne mjere kao „selektivne“ podrazumijeva, prije svega, preliminarnu identifikaciju i ispitivanje zajedničkog ili „uobičajenog“ poreznog sustava primjenjivog u dotičnoj državi članici. U odnosu na zajednički ili „uobičajeni“ porezni sustav potrebno je, nadalje, ocijeniti i utvrditi mogući selektivni karakter prednosti dodijeljene predmetnom poreznom mjerom te dokazati da ona odstupa od navedenog zajedničkog sustava, jer uvodi razlikovanje među subjektima koji su, glede cilja poreznog sustava te države članice, u usporedivom činjeničnom i pravnom položaju (vidjeti u tom smislu presudu *British Aggregates/Komisija*, t. 68. ove presude, EU:T:2012:110, t. 49. i navedenu sudsku praksu).
- 98 Valja također istaknuti da je Sud u više navrata presudio da svrha državnih intervencija nije dovoljna da ih se od početka ne kvalificira „potporama“ u smislu članka 107. UFEU-a (vidjeti u tom smislu presudu *British Aggregates/Komisija*, t. 96. ove presude, EU:C:2008:757, t. 84. i navedenu sudsku praksu). Naime, članak 107. stavak 1. UFEU-a ne razlikuje državne intervencije prema razlozima ili ciljevima nego ih definira ovisno o njihovim učincima (vidjeti u tom smislu presudu *British Aggregates/Komisija*, t. 96. ove presude, EU:C:2008:757, t. 85. i navedenu sudsku praksu). Tako gore navedena odredba određuje državne intervencije neovisno o tehnikama koje države članice koriste da bi provele te intervencije (vidjeti u tom smislu presudu *British Aggregates/Komisija*, t. 96. ove presude, EU:C:2008:757, t. 89. i navedenu sudsku praksu).
- 99 Konačno, iz ustaljene sudske prakse također proizlazi da okolnost da je broj poduzetnika koji se mogu koristiti mjerom značajan ili da ti poduzetnici pripadaju različitim područjima djelatnosti, ne može dostajati da se u pitanje dovede selektivnost te mjere i time isključi mogućnost da se ona kvalificira kao državna potpora (vidjeti presudu *Adria-Wien Pipeline i Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke*, t. 92. ove presude, EU:C:2001:598, t. 48. i navedenu sudsku praksu). U slučajevima u kojima je predmetna mjera uređena objektivnim kriterijima horizontalne primjene, ta okolnost ne dovodi u pitanje njezinu selektivnost jer ona može samo poslužiti da se utvrdi da sporne potpore potpadaju pod sustav potpora, a nisu pojedinačna potpora (vidjeti u tom smislu presudu od 13. veljače 2003., *Španjolska/Komisija*, C-409/00, Zb., EU:C:2003:92, t. 49.).
- 100 U ovom slučaju valja nakon podsjećanja na relevantan dio pobijane odluke, utvrditi kriterije kojima se određuje „uobičajeni“ sustav predviđen izmijenjenim ÖSG-om.
- 101 U tom pogledu, kao što proizlazi iz dijela pobijane odluke koji se odnosi na „prednost“, ali također i iz dijela u kojemu se analiziraju „državna sredstva i pripisivost državi“, Komisija je izjednačila cijeli izmijenjeni ÖSG, kako je prijavljen, s poreznim sustavom, u okviru kojeg bi prednost u biti proizlazila iz potpunog ili djelomičnog oslobođenja od regulatornog poreza (vidjeti u tom smislu osobito uvodne izjave 55., 64. i 68. do 70. pobijane odluke).
- 102 Nadalje, u dijelu koji se odnosi na selektivnost prednosti, to jest u uvodnim izjavama 88. do 103. pobijane odluke, Komisija u biti tvrdi da je predmetna mjera u dijelu u kojem se odnosi na prednost predviđenu člankom 22.c izmijenjenog ÖSG-a, selektivna jer, iako je navedena mjera otvorena svakom poduzetniku, koji nakon svojeg doprinosa poticanju zelene električne energije preuzme troškove više za 0,5% od neto vrijednosti svoje proizvodnje, ostaje *de facto* pridržana samo određenoj kategoriji poduzetnika, to jest poduzećima s visokim energetske intenzitetom koja djeluju uglavnom u sektoru proizvodnje robe. Stoga ta mjera sprječava neke druge poduzetnike koji se nalaze na austrijskom državnom području da se njome koriste.

103 Konkretno, u vezi s koncentriranjem prednosti, koja proizlazi iz predmetne mjere, na određene poduzetnike, Komisija u uvodnoj izjavi 101. pobijane odluke navodi kako slijedi:

„Kod svojeg ispitivanja, Komisija je utvrdila da se prijavljeni sustav prije svega odnosi na premali broj poduzetnika koji se uglavnom bave proizvodnjom robe. U tom kontekstu, [Republika Austrija] je 9. rujna 2010., dostavila podatke koji se oslanjaju na trenutnu primjenu sustava u okviru potpora čiji je iznos manji od granica iz prijave. Prema tim podacima, samo oko 2000 od nekih 300. 000 austrijskih poduzetnika zatražilo je da se koriste navedenim sustavom (to jest 1% svih austrijskih poduzetnika). Nadalje, u okviru sadašnje primjene sustava, s oko 66% sredstava se koriste poduzetnici koji rade u ‚proizvodnji robe‘ [Komisija upućuje na činjenicu da u tom gospodarskom sektoru postoji određena koncentracija podsektora kao što je proizvodnja drva, papira, hrane, stakla, keramike, metala i kemijskih proizvoda]. Ako bi [Republika Austrija] morala povećati intenzitet potpora iznad *de minimis* praga ispod kojeg sustav sada funkcionira, mjera bi se prema stajalištu Komisije vrlo vjerojatno usredotočila još više na poduzetnike specijalizirane u proizvodnji robe. To potkrepljuju podaci koje je [Republika Austrija] predočila iz kojih proizlazi da bi se samo dvanaest poduzetnika tada koristilo potporom većeg intenziteta od onog dodijeljenog u okviru sustava koji se sada primjenjuje i da samo dva od tih poduzetnika djeluju u sektoru prijevoza, dok deset među njima pripada sektoru proizvodnje dobara [uz upućivanje na dopis Republike Austrije od 9. rujna 2010. kao odgovor na pitanja Komisije od 19. srpnja 2010., str. 17. i tablica 5., također str. 17.]“.

104 U uvodnoj izjavi 102. pobijane odluke, Komisija zaključuje da od prijavljenog sustava neće ili će malo imati koristi određeni austrijski gospodarski sektori dok on u povoljniji položaj stavlja uglavnom poduzetnike koji pripadaju jednom od tih sektora, to jest proizvodnji robe.

105 U tom pogledu, valja prije svega ispitati navode Republike Austrije prema kojima se članak 22.c izmijenjenog ÖSG-a u biti ne može smatrati „iznimkom“ u odnosu na „referentni sustav“ uspostavljen preostalim dijelom navedenog zakona ili u svakom slučaju opravdati prirodom sustava.

106 Međutim, valja zaključiti, kao i Komisija, da nema jedinstva predmeta i cilja između općeg sustava predviđenog izmijenjenim ÖSG-om koji je analiziran u cjelini i posebne odredbe 22.c tog zakona, što bi omogućilo da se ta odredba može smatrati sastavnim dijelom općeg sustava, a ne posebnom iznimkom u okviru takvog sustava.

107 Naime, kako je istaknuto u točki 32. ove presude, Republika Austrija je namjeravala izmijenjenim ÖSG-om postići svoj obvezni nacionalni cilj za ukupan udio energije iz obnovljivih izvora u konačnoj bruto potrošnji energije, kako je predviđeno direktivom o obnovljivim izvorima energije. U tu je svrhu predviđen mehanizam za raspolaganje svom zelenom energijom proizvedenom u Austriji, koji se sastoji od obveze, utvrđene člancima 19. do 22.b izmijenjenog ÖSG-a, za sve distributere električne energije da otkupe od ÖMAG-a svu zelenu električnu energiju po transfernoj cijeni višoj od tržišne. Time navedena obveza dovodi do toga da ti distributeri, radi prebacivanja povremenih dodatnih troškova koji odgovaraju razlici između transferne cijene i cijene električne energije na tržištu, zahtijevaju od svih poduzetnika potrošača energije u Austriji, koji nisu izuzeti, da plate dodatak na cijenu električne energije, to jest „dodatni trošak povezan sa zelenom električnom energijom“ (vidjeti također uvodnu izjavu 107. pobijane odluke).

108 Valja utvrditi da se opći sustav predviđen izmijenjenim ÖSG-om, koji osim toga kao takav nije predmet ovog postupka – jer Komisija potporu proizvođačima zelene električne energije nije smatrala nespojivom s unutarnjim tržištem (vidjeti točke 6., 14. i 15. ove presude) – razlikuje u pogledu svojeg ekološkog cilja od onoga koji iznosi Republika Austrija kako bi opravdala izuzeće predviđeno člankom 22.c izmijenjenog ÖSG-a.

109 Naime, u tom potonjem pogledu Republika Austrija je više puta istaknula, kako u upravnom postupku tako i pred Općim sudom, da je mjera, koja predviđa određivanje gornje granice doprinosa poduzeća s visokim energetske intenzitetom, namijenjena tomu da „troškove [koji je sustav potpore za zelenu

električnu energiju obuhvaćao] učini podnošljivim s gospodarskog i industrijskog aspekta“ i da zaštiti poduzetnike koji su posebno zahvaćeni uspostavljenim sustavom. Konkretnije, ona je smatrala da su poduzeća s visokim energetske intenzitetom posebno izložena međunarodnom tržišnom natjecanju i da dodatni troškovi zelene električne energije dovode do konkurentski nepovoljnijeg položaja u odnosu na treće države ili druge države članice Unije koje ne nameću financijske doprinose potrošačima električne energije radi financiranja zelene električne energije ili koje su također predvidjele određivanje gornje granice doprinosa poduzeća s visokim energetske intenzitetom. Ona je nadalje uputila na sustave koje postoje u Njemačkoj, Švicarskoj i Francuskoj. Smatra stoga da su iako opći sustav predviđen izmijenjenim ÖSG-om dovodi do konkurentski nepovoljnijeg položaja koji zahvaća sve austrijske poduzetnike, neki od njih pogođeniji od drugih. To je kako bi se reagiralo na činjenicu da je određivanje gornje granice doprinosa predviđeno člankom 22.c izmijenjenog ÖSG-a namijenjeno ublažavanju „neproporcionalnog“ konkurentski nepovoljnijeg položaja koji trpe poduzeća s visokim energetske intenzitetom. Prema stajalištu Republike Austrije, naposljetku se ne radi o konkurentski povoljnom položaju za ta poduzeća nego samo o poravnanju ili ublažavanju konkurentski nepovoljnijeg položaja (vidjeti također uvodne izjave 106. i 107. *in fine* pobijane odluke). S obzirom na prethodno izneseno, valja zaključiti da je cilj predmetnog izuzeća različit od cilja izmijenjenog ÖSG-a kao takvog i to unatoč činjenici da iznos naknade, koji je predviđen navedenim izuzećem u korist poduzeća s visokim energetske intenzitetom i koji je namijenjen sufinanciranju potpore za zelenu električnu energiju, može imati određene neizravne pozitivne učinke na okoliš.

- 110 Tako se referentni okvir koji predstavlja uobičajeno oporezivanje pomoću kojeg se mora utvrditi postojanje mogućih selektivnih prednosti u korist određenih subjekata u skladu s presudom *British Aggregates/Komisija* (t. 68. ove presude, EU:T:2012:110, i osobito njezina točka 49.), sastoji od izmijenjenog ÖSG-a kao takvog, kojim je uspostavljen sustav potpora za proizvodnju zelene električne energije koji predviđa obveze primjenjive na sve distributere električne energije i poduzeća potrošača električne energije u Austriji i u odnosu na koji članak 22.c izmijenjenog ÖSG-a predstavlja iznimku.
- 111 U pogledu te iznimke, valja na prvom mjestu odbaciti opće navode Republike Austrije prema kojima ona ne predstavlja prednost nego samo ublažava „konkurentski nepovoljniji položaj“ u kojemu se nalaze austrijski poduzetnici i, još konkretnije, austrijska poduzeća s visokim energetske intenzitetom.
- 112 Naime, budući da je nesporno da izmijenjeni ÖSG predstavlja propis čiji je učinak stvaranje troška koji uobičajeno opterećuje proračun poduzetnika potrošača električne energije u Austriji, valja utvrditi da se činjenica da se Republika Austrija odrekla zahtijevati dio dodatnih troškova povezanih s otkupom zelene električne energije, tako da je fiksnom gornjom granicom ograničila doprinos austrijskih poduzeća s visokim energetske intenzitetom u predviđenom režimu, mora smatrati kao da im smanjuje trošak koji bi uobičajeno opterećivao njihov proračun. Stoga se radi upravo o prednosti kojom se ona koriste u odnosu na druge poduzetnike potrošače električne energije u Austriji (vidjeti u tom smislu presudu od 3. ožujka 2005., *Heiser*, C-172/03, Zb., EU:C:2005:130, t. 38.).
- 113 Nadalje valja istaknuti da iako je Republika Austrija u odgovoru na pitanja Općeg suda u okviru mjera upravljanja postupkom istaknula da fiksna gornja granica u točki 112. ove presude ili drugim riječima iznos naknade koji plaćaju poduzeća s visokim energetske intenzitetom, može varirati u mjeri u kojoj je nadležni austrijski savezni ministar ovlašten pod određenim okolnostima povećati navedeni iznos iznad 0,5% neto vrijednosti njihove proizvodnje u prethodnoj godini, ona nije istaknula da bi takva izmjena umanjila prednost danu navedenim poduzećima tako da je u potpunosti izbriše, osobito svodeći na nulu ili na najmanju mjeru razliku između navedenog iznosa naknade i plaćanja čijih su navedena poduzeća obveznici prema izmijenjenom ÖSG-u u izostanku bilo kakvog izuzeća kao što je ono predviđeno člankom 22.c tog zakona. Nadalje, nije irelevantno dodati u tom kontekstu da, kao što proizlazi kako iz gore navedene odredbe tako i iz odgovora Republike Austrije na pitanja Općeg suda, izuzeće u korist poduzeća s visokim energetske intenzitetom može imati čak i nepovoljne posljedice

za skupine subjekata koji doprinose poticanju zelene energije koji su potrošači energije i koji se ne mogu koristiti navedenim izuzećem i to stoga što im je financijsko opterećenje preveliko za snositi. Međutim to pojačava učinak prednosti dane poduzećima s visokim energetske intenzitetom.

- 114 Drugo, valja ustvrditi da, čak i pod pretpostavkom da je cilj mjere određivanja gornje granice predmetnog doprinosa nadoknaditi nepovoljni položaj na koji se Republika Austrija poziva u svojim obrazloženjima, takva se mjera nikako ne može opravdati činjenicom da je namijenjena ispravljanju poremećaja u tržišnom natjecanju koji postoje na tržištu električne energije u Zajednici.
- 115 U tom je pogledu dovoljno podsjetiti da prema dobro ustaljenoj sudskoj praksi, okolnost da država članica Unije nastoji jednostranim mjerama približiti uvjete tržišnog natjecanja koji postoje u određenom gospodarskom sektoru uvjetima koji prevladavaju u drugim državama članicama, ne može lišiti te mjere svojstva potpore (vidjeti presudu Heiser, t. 112. ove presude, EU:C:2005:130, t. 54. i navedenu sudsku praksu).
- 116 U istom smislu valja odbiti kao nedokazan navod Republike Austrije prema kojem je predmetno izuzeće bilo neophodno za stvaranje uravnoteženog sustava prema različitim poduzetnicima sudionicima i to s „podnošljivim“ obvezama za njih, osobito u odnosu na njihovu gospodarsku i industrijsku težinu. Naime, Republika Austrija nije iznijela dovoljno konkretne dokaze kako bi dokazala da se poopćena primjena, na sve poduzetnike potrošače električne energije, po stopi istovjetnoj dodatnom trošku za zelenu električnu energiju, razmjerno potrošenoj količini, treba ocijeniti kao nepravična ili nepodnošljiva za dotične subjekte. U tom pogledu, iako iz određenih dopisa Republike Austrije upućenih Komisiji tijekom upravnog postupka, kao što su dopisi od 8. listopada i od 22. prosinca 2009. i od 22. travnja, 13. rujna ili 30. prosinca 2010., proizlazi da ona smatra da se ciljevi izmijenjenog ÖSG-a mogu postići samo ako se troškovi podijele tako da su održivi socijalno, gospodarski i s obzirom na industrijsku politiku, valja utvrditi da se radi o deklaratornim navodima koji sami za sebe ne mogu zakonodavnu strukturu, koja jedan značajan dio djelatnih poduzetnika u Austriji stavlja u nepovoljan položaj, učiniti spojivom s pravom Unije. Isto bi vrijedilo ako bi se određeni navodi Republike Austrije morali shvatiti tako kao da upućuju na mogućnost da se olakša donošenje izmijenjenog ÖSG-a u okviru nacionalnog zakonodavnog postupka zbog postojanje izuzeća predviđenog u njegovu članku 22.c o kojem je riječ u ovom slučaju.
- 117 Tako se ne može raditi o situaciji kao što je ona u točki 48. presude British Aggregates/Komisija, točka 68. ove presude (EU:T:2012:110) u kojoj uvjet selektivnosti ne ispunjava ona mjera koja je, iako daje prednost svojem korisniku, opravdava prirodom i općom strukturom poreznog sustava čiji je dio. Osobito nije dokazano da bi predmetna mjera izuzeća potjecala od osnovnih i vodećih načela austrijskog poreznog sustava ili da bi bila neophodna za jamčenje pravičnosti. U tom pogledu prema ustaljenoj sudskoj praksi država koja je uvela diferencijaciju između poduzetnika na području davanja, mora dokazati da je ona u stvari opravdana prirodom ili strukturom predmetnog sustava (vidjeti u tom smislu presudu od 8. rujna 2011., Komisija/Nizozemska, C-279/08 P, Zb., EU:C:2011:551, osobito t. 62. i navedenu sudsku praksu). Niti Opći sud u tom kontekstu može smatrati dovoljnim različite zahtjeve Republike Austrije postavljene na raspravi kojima se uz upućivanje na upravni spis i dokumente iz postupka iznosi činjenica da je predmetno izuzeće dio zakonodavnog paketa potrebnog za zakonodavnu reformu koja je uslijedila 2008. u Austriji.
- 118 Naposljetku valja još istaknuti da bi se u skladu s presudom British Aggregates/Komisija, točka 96. ove presude (EU:C:2008:757, t. 86.), prekršio članak 107. stavak 1. UFEU-a ako bi se odlučilo da su države članice kod uspostavljanja ravnoteže između različitih postojećih interesa slobodne utvrditi svoje prioritete na području zaštite okoliša i slijedom toga odrediti robu i usluge koje odluče podvrgnuti ekološkom porezu, tako da okolnost da isti porez nije primjenjiv na sve slične aktivnosti koje imaju usporedivi učinak na okoliš ne dopušta zaključak da se te aktivnosti, koje nisu podvrgnute ekološkom porezu, koriste selektivnom prednošću.

- 119 Na drugom mjestu, valja odbiti kao neosnovane navode Republike Austrije, koji se oslanjaju na određene činjenične elemente i koji su izneseni kako bi se dokazao izostanak *de facto* selektivnosti predmetne mjere. Prije svega, kao što je istaknuto u točki 99. ove presude, okolnost da je broj poduzetnika koji se mogu koristiti mjerom značajan ili da ti poduzetnici pripadaju različitim područjima djelatnosti, ne može dostajati da se u pitanje dovede selektivnost te mjere i time isključi mogućnost da se ona kvalificira kao državna potpora. Isto tako, niti činjenica da je predmetna mjera uređena „objektivnim“ kriterijima horizontalne primjene, ne može biti odlučna u tom pogledu.
- 120 Nadalje valja utvrditi da činjenični elementi koje je iznijela Republika Austrija tijekom upravnog postupka pred Komisijom i potom pred Općim sudom, samo potvrđuju selektivnost predmetne mjere. Naime, čak i ako se može složiti s Republikom Austrijom da u načelu svaki poduzetnik bez iznimke, neovisno o svojoj veličini i djelatnosti, može hipotetski postati poduzeće s visokim energetske intenzitetom u smislu članka 22.c izmijenjenog ÖSG-a, iz podataka predočenih u obliku tablica proizlazi da je to u stvarnosti samo mali dio djelatnih poduzetnika u Austriji koji su izgleda u stanju koristiti se predmetnim izuzećem, iako pripadaju različitim područjima djelatnosti.
- 121 Stoga Opći sud zaključuje da se iako iz tablica koje je predočila Republika Austrija zapravo proizlazi da je obuhvaćeno više od 19. sektora, također može zaključiti da se velika većina poduzeća s visokim energetske intenzitetom usredotočuje na određene sektore kao što su proizvodne djelatnosti, trgovina i popravak motornih vozila, hoteli i restorani ili sektor vode, pročišćavanja i obrade otpada. Nadalje, čak je i u okviru sektora proizvodnih djelatnosti moguće odrediti određene podsektore na koje se konkretno usredotočuju navedena poduzeća s visokim energetske intenzitetom.
- 122 S obzirom na sve prethodno izneseno, Komisija je pravilno zaključila da je predmetna mjera selektivna jer uvodi diferencijaciju između poduzetnika koji se s obzirom na cilj koji se nastoji ostvariti nalaze u usporedivom činjeničnom i pravnom položaju, a da ta diferencijacija ne proizlazi iz prirode ili strukture predmetnog sustava davanja. Naime, samo se austrijska poduzeća s visokim energetske intenzitetom koriste prednošću koja se sastoji od mogućnosti da se ograniče njihovi troškovi u vezi s otkupom zelene električne energije na 0,5% neto vrijednosti njihove proizvodnje dok druga austrijska poduzeća potrošači električne energije nemaju tu mogućnost.
- 123 Taj zaključak ne mogu, nadalje, obesnažiti različita upućivanja Republike Austrije na prethodnu praksu Komisije u odlučivanju.
- 124 U tom pogledu, valja, prvo, istaknuti da tim navodima Republika Austrija u biti upućuje na načelo jednakog postupanja. Prema ustaljenoj sudskoj praksi, poštovanje tog načela zahtijeva da se u usporedivim situacijama ne može postupati na različit način, a u različitim se situacijama ne postupa na jednak način, osim ako je takvo postupanje objektivno opravdano (vidjeti u tom smislu presudu od 18. siječnja 2012., Djebel – SGPS/Komisija, T-422/07, Zb., EU:T:2012:11, t. 202.).
- 125 Nadalje, valja općenitije podsjetiti da pojam državne potpore odgovara objektivnoj situaciji koja se ocjenjuje na datum na koji Komisija donese svoju odluku. Stoga razlozi zbog kojih je Komisija različito ocijenila situaciju u ranijoj odluci ne smiju utjecati na ocjenu zakonitosti pobijane odluke (vidjeti u tom smislu presude od 20. svibnja 2010., Todaro Nunziatina & C., C-138/09, Zb., EU:C:2010:291, t. 21., i Djebel – SGPS/Komisija, t. 124. ove presude, EU:T:2012:11, t. 199.). Valja također istaknuti da Komisija ne smije biti lišena mogućnosti određivanja strožih uvjeta za spojivost, ako to razvoj zajedničkog tržišta i cilj nenarušenog tržišnog natjecanja na tom tržištu zahtijevaju (vidjeti presudu Djebel, t. 124. ove presude, EU:T:2012:11, t. 200. i navedenu sudsku praksu).
- 126 U ovom slučaju valja utvrditi prije svega da su dvije odluke Komisije koje je Republika Austrija navela, to jest ona koja se odnosi na danski sustav u predmetu N 271/2006, donesena 20. prosinca 2006. i ona koja se odnosi na njemački sustav u predmetu N 820/2006 donesena 7. veljače 2007., donesene prije nego što je Sud donio presudu British Aggregates/Komisija, t. 96. ove presude (EU:C:2008:757), kojom

se iznose važni elementi tumačenja na području poreza povezanih sa sektorom zaštite okoliša. Tako te dvije gore navedene odluke Komisije ne mogu utjecati na valjanost pobijane odluke jer se u njoj upotrebljavaju elementi tumačenja koje je Sud donio o spornim točkama.

- 127 U tim okolnostima Opći sud tek podredno zaključuje da navedeni danski i njemački sustavi nisu, ni u jednoj relevantnoj točki, bili usporedivi sa situacijom o kojoj je riječ u ovom slučaju.
- 128 Konkretno, što se tiče danskog sustava koji je bio predmet odluke Komisije u predmetu N 271/2006, valja istaknuti da je on, kao što Komisija ističe posebno u uvodnoj izjavi 109. pobijane odluke, namijenjen neutraliziranju prednosti koja je za poduzeća s visokim energetske intenzitetom proizlazila iz činjenice, da su ona plaćala manje poreza na energetske izvore tako da se osigura usklađenost poreznog sustava. Tako je Danska oporezivanjem viška toplinske energije koju su proizvela industrijska poduzeća namjeravala osigurati da ta poduzeća ne mogu nuditi toplinsku energiju proizvedenu po cijeni nižoj od one koju nude kogeneracijske elektrane visokim stupnjem iskoristivosti. Nadalje, Republika Austrija u replici nije iznijela argument kojim bi se obesnažilo stajalište Komisije koja je smatrala da se dodatna razlika sastojala u tom što se danski sustav, nasuprot ovom slučaju, bez iznimke odnosio na sva industrijska poduzeća koja proizvode i prodaju određenu vrstu energije, to jest energiju povezanu s korištenjem viškom stvorene toplinske energije. Komisija je osobito u tom pogledu istaknula da sva poduzeća mogu izabrati ili da plaćaju fiksni porez ili da plaćaju poreznu stopu, ovisno o prodajnoj cijeni.
- 129 Što se tiče njemačkog sustava, koji je bio predmet odluke Komisije u predmetu N 820/2006, valja istaknuti da Republika Austrija nije reagirala na navod Komisije prema kojem se „porezna olakšica“ o kojoj je riječ u tom predmetu, namijenjena energentima koji imaju dvostruku uporabu, onima koji se ne koriste kao pogonsko gorivo i loživa ulja, kao i onima u mineraloškim procesima, odnosila na porezno odstupanje izravno zasnovano na članku 2. stavku 4. Direktive o oporezivanju energije koji gore navedene energente izuzima iz područja primjene te direktive (vidjeti u tom smislu uvodnu izjavu 109. pobijane odluke). Komisija je nadalje pravilno istaknula da se referentnim okvirom, to jest prenošenjem gore navedene direktive nastoji ostvariti cilj oporezivanja energenata koji su korišteni kao pogonsko gorivo i loživa ulja. Komisija je također s pravom istaknula da je ona za razliku od ovog predmeta, slijedeći uvodnu izjavu 22. navedene direktive napravila predmetna izuzeća, koja su opravdana logikom i samom prirodom predmetnog poreznog sustava.
- 130 Stoga se nikako niti jedan od predmeta Komisije N 271/2006 i N 820/2006 ne može smatrati usporedivim s ovim predmetom. Zato se Komisiji ne može prigovoriti da nije na jednak način postupala u ova dva predmeta.
- 131 S obzirom na sve prethodno izneseno, valja odbiti drugi tužbeni razlog kao neosnovan.

Treći tužbeni razlog koji se temelji na pogrešnoj primjeni članka 107. stavka 3. UFEU-a i prekoračenju ovlasti

- 132 Republika Austrija smatra, da čak i ako se uzme da predmetna mjera predstavlja državnu potporu, i dalje bi valjalo ocijeniti nije li u skladu s pravom Unije po osnovi diskrecijske iznimke na temelju članka 107. stavka 3. UFEU-a. U tom okviru valja osobito ocijeniti je li navedena mjera obuhvaćena područjem primjene jedne ili više smjernica ili komunikacija Komisije.
- Prvi dio trećeg tužbenog razloga
- 133 Republika Austrija smatra da bi predmetna mjera, ako bi se smatrala državnom potporom, bila obuhvaćena područjem primjene smjernica donesenih u vezi s člankom 107. stavkom 3. UFEU-a.

- 134 Republika Austrija ističe da to proistječe iz primjene točke 151. i sljedećih točaka Smjernica jer članak 22.c izmijenjenog ÖSG-a ispunjava uvjet "posrednog" poboljšavanja zaštite okoliša. Naime, s jedne strane, iznos naknade, koji predstavlja barem 0,5% vrijednosti proizvodnje u prethodnoj kalendarskoj godini, čak osigurava izravni doprinos za poticanje zelene električne energije. S druge strane, u odnosu na ograničavanje davanja u smislu navedene odredbe, ona samo postavlja gornju granicu na konkurentske nepovoljnije položaje koji su uzrokovani izmijenjenim ÖSG-om i koji su neproporcionalni za određene poduzetnike. Nadalje, ta odredba je neophodan element za paket mjera i ne može se razmatrati zasebno.
- 135 Republika Austrija ističe da slijedom toga valja ocijeniti mora li se članak izmijenjenog ÖSG-a analizirati po analogiji s odjeljkom 4. Smjernica i konkretno s njezinim točkama 152. i 153. U tom pogledu, ispunjena su dva bitna uvjeta, to jest, prvi, da su primjenjive odredbe uvelike usporedive s odredbama čija se analogna primjena zahtijeva i, drugi, da postoji propust nespojiv s pravom Unije. U vezi s usporedivošću predmetnih odredbi, Republika Austrija ističe osobito da se predmetni mehanizam mora smatrati sličan proračunskim sustavima, osobito stoga što je Komisija utvrdila da su „državna sredstva“ bila korištena u okviru tog mehanizma te je ona prethodno savjetovala Republiku Austriju da kao alternativno rješenje primjeni porez ili namet na energiju za financiranje zelene električne energije, uz, po potrebi, smanjenje navedenog poreza ili nameta odobrenog poduzećima s visokim energetske intenzitetom što bi bilo prihvaćeno na temelju članka 17. Direktive o oporezivanju energije.
- 136 Republika Austrija drži da je Komisija prekoračila granice svoje diskrecijske ovlasti kada na sustav izvanproračunskog financiranja primjenjuje strože kriterije nego na sustav financiranja oporezivanjem, koji slijedi iste ciljeve i proizvodi iste gospodarske i tržišne učinke, jer institucija tako intervenira u odluku o sustavu financiranja i proturječi namjerama koji proizlaze iz komunikacije od 31. siječnja 2011. Republika Austrija smatra da je neovisno o tome, postojala ili ne najniža stopa određena pravom Unije, učinak transferne cijene, na koju se odnosi članak 22.c izmijenjenog ÖSG-a, usporediv sa sustavom poreza na energiju. Oba sustava predviđaju terećenje ovisno o potrošnji i tako imaju iste učinke s aspekta davanja kojim opterećuju potrošnju električne energije. Oni su usklađeni u ciljevima koji se sastoje od predviđanja najniže stope primjenjive u cijeloj Europi na iste proizvode te u svojim tržišnim i gospodarskim učincima.
- 137 Uvodno valja istaknuti da iz pobijane odluke proizlazi da je utvrdivši da predmetna mjera predstavlja državnu potporu u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a jer navedena mjera dovodi do gubitaka u državnim sredstvima čime se daje selektivna prednost poduzećima s visokim energetske intenzitetom te da slijedom toga ta mjera može imati negativan učinak na trgovinu između država članica i narušiti tržišno natjecanje na unutarnjem tržištu (uvodna izjava 113.), Komisija pristupila ocjeni spojivosti predmetne mjere s navedenim tržištem, u skladu s člankom 107. stavkom 3. UFEU-a (uvodna izjava 115. i sljedeće).
- 138 U tom je pogledu Komisija u uvodnoj izjavi 116. pobijane odluke utvrdila da u pogledu državnih potpora obuhvaćenih člankom 107. stavkom 3. UFEU-a, ona raspolaže širokom marginom prosudbe. U tom se pogledu još poziva na presude od 21. ožujka 1990., Belgija/Komisija (C-142/87, Zb., EU:C:1990:125, t. 56.) i od 11. srpnja 1996., SFEI i dr. (C-39/94, Zb., EU:C:1996:285, t. 36.). Ona je tvrdila da je u okviru izvršavanja te ovlasti objavila smjernice i komunikacije kojima se utvrđuju kriteriji prema kojima se određene državne potpore mogu proglasiti spojivim s unutarnjim tržištem na temelju navedene odredbe UFEU-a. Ona smatra da je u skladu s ustaljenom sudskom praksom bila dužna poštovati smjernice i komunikacije koje je objavila u okviru nadzora nad potporama kada one ne odstupaju od odredbi UFEU-a i kada ih države članice priznaju. Ona se u tom pogledu poziva na presude od 24. ožujka 1993., CIFRS i dr./Komisija (C-313/90, Zb., EU:C:1993:111, t. 36.), od 15. listopada 1996., IJssel-Vliet (C-311/94, Zb., EU:C:1996:383, t. 43.), i od 26. rujna 2002., Španjolska/Komisija (C-351/98, Zb., EU:C:2002:530, t. 53.).

- 139 U ovom je slučaju Komisija ispitala, prvo, je li predmetna potpora obuhvaćena Smjernicama, a osobito njihovim odjeljkom 4., drugo, je li navedena potpora obuhvaćena Uredbom Komisije (EZ) br. 800/2008 od 6. kolovoza 2008. o ocjenjivanju određenih kategorija potpora sukladnima sa zajedničkim tržištem u primjeni članaka 87. i 88. Ugovora (Uredba o općem skupnom izuzeću) (SL L 214, str. 3.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 159.) i, treće, može li se ta potpora smatrati spojivom s unutarnjim tržištem na temelju članka 107. stavka 3. UFEU-a.
- 140 U prvom redu, što se tiče Smjernica, Komisija je prije svega zaključila da predmetni mehanizam ne potpada pod njihovo područje primjene.
- 141 U biti je Komisija ocijenila da iako iz točke 151. Smjernica proizlazi da njihovo područje primjene obuhvaća također mjere koje barem „posredno“ doprinose povećanju razine zaštite okoliša, ni iz jednog od argumenata koje je iznijela Republika Austrija ne proizlazi da je to bio slučaj u ovom predmetu.
- 142 Naime, s jedne strane, Komisija je zaključila da nije osnovan argument Republike Austrije prema kojem predmetno izuzeće predstavlja bitan uvjet koji omogućava da se zajamči politička podrška povećanju transferne cijene koja je neophodna za financiranje razvoja proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora. Ona smatra da ne postoji nikakva „potrebna“ veza između transferne cijene i povećanja proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora energije. U tom pogledu ona osobito ističe slobodu kojom raspolaže Republika Austrija kod odlučivanja o načinu na koji želi financirati povećanje svoje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora, na primjer putem poreznih prihoda (vidjeti uvodne izjave 122. i 123. pobijane odluke).
- 143 S druge strane, Komisija je zaključila da također nije osnovan argument Republike Austrije prema kojem predmetno izuzeće dovodi do većih cijena za potrošnju električne energije, potičući energetska učinkovitost. Ona smatra da predmetni mehanizam funkcionira, nasuprot tomu, kao određivanje gornje granice tako da se prosječna cijena električne energije koju plaćaju poduzeća s visokim energetska intenzitetom smanjuje sa svakim dodatnim potrošenim kilowattsatom iznad fiksnog praga (uvodna izjava 124. pobijane odluke).
- 144 Na drugom mjestu, Komisija je u uvodnoj izjavi 126. pobijane odluke i sljedećim ocijenila da i kad bi predmetna mjera izuzeća bila obuhvaćena područjem primjene Smjernica, *quod non*, ona se ne može proglasiti spojivom s unutarnjim tržištem jer ne ispunjava uvjete iz odjeljka 4. navedenih Smjernica.
- 145 Prvo, Komisija je istaknula da Smjernice u okviru ocjene potpore prave razliku između usklađenih poreza i onih koji to nisu. Međutim, „parafiskalni namet“ u obliku transferne cijene ne predstavlja „usklađeni“ porez za zaštitu okoliša na razini Unije (uvodna izjava 127. pobijane odluke). Tako se predmetni mehanizam prema stajalištu Komisije mora ocijeniti na temelju pravila koja su na snazi za „neusklađene“ poreze za zaštitu okoliša u okviru odjeljka 4. navedenih Smjernica.
- 146 Drugo, Komisija je tvrdila da je u tom kontekstu na dotičnoj državi članici da dostavi precizne informacije koje se odnose na različite sektore ili kategorije korisnika na koje se oslobođenja ili smanjenja odnose, kao i na položaj glavnih korisnika u svakom predmetnom sektoru i način na koji oporezivanje može doprinijeti zaštiti okoliša (uvodna izjava 129. pobijane odluke). Ona smatra da bi joj te informacije morale omogućiti da ocijeni jesu li predmetna smanjivanja ili oslobođenja potrebna i proporcionalna u smislu definicije tih izraza koju su dale Smjernice. Međutim, u uvodnoj izjavi 130. pobijane odluke ona je tvrdila da joj unatoč više zahtjeva s njezine strane, Republika Austrija nije dostavila gore navedene informacije. Ona se osobito poziva na svoje dopise od 21. lipnja i 19. srpnja 2010. Stoga ona nije mogla ispitati je li mjera potrebna i proporcionalna i na koji način doprinosi zaštiti okoliša.

- 147 Na trećem mjestu, Komisija je navela da kako predmetni mehanizam ne doprinosi zaštiti okoliša, čak niti posredno, ona je stoga analizirala je li ga ipak moguće odobriti po analogiji s odjeljkom 4. Smjernica (uvodne izjave 131. do 142. pobijane odluke).
- 148 U tom pogledu je Komisija podsjetila da odjeljak 4. Smjernica predviđa dvije vrste ispitivanja za smanjivanje poreza za zaštitu okoliša. S jedne strane, u pogledu smanjivanja „usklađenih“ poreza u okviru Direktive o oporezivanju energije, ona je tvrdila da se navedena smanjivanja mogu proglasiti spojivima s unutarnjim tržištem bez daljnjeg ispitivanja, ukoliko se poštuje najniža porezna stopa Zajednice. S druge strane, u pogledu ispitivanja smanjivanja „neusklađenih“ poreza za zaštitu okoliša i „usklađenih“ poreza na energiju koji vode do razine oporezivanja niže od najniže razine određene ovom direktivom, ona je navela da su preciznija pravila bila utvrđena u okviru navedenog odjeljka (uvodna izjava 132. pobijane odluke).
- 149 U odgovoru na argument Republike Austrije prema kojem je Komisija mogla odobriti predmetni mehanizam zbog toga što poduzetnici korisnici plaćaju barem najniži iznos austrijskog poreza na energiju, Komisija je odgovorila da ne postoji nikakav presedan u kojem su pravila ispitivanja predviđena za usklađene poreze na energiju u odjeljku 4. Smjernica bila primijenjena po analogiji na parafiskalne namete.
- 150 Potom, pozvavši se na sudsku praksu Suda koja se odnosi na primjenu pravnih pravila po analogiji, Komisija je istaknula da predmetni sustavi nisu usporedivi (uvodne izjave 135. i 136. pobijane odluke) te, s druge strane, da nije bilo nikakve praznine nespojive s pravom Unije (uvodne izjave 137. do 141. pobijane odluke).
- 151 U vezi s prvim od ta dva navoda, Komisija je u biti tvrdila da se predmetna mjera razlikuje od sustava predviđenog za poreze za zaštitu okoliša jer iako niti jedna odredba prava Unije ne predviđa posebne odredbe za parafiskalne namete, navedeni režim predviđa prikupljanje poreza za zaštitu okoliša, osobito u pogledu najnižih iznosa oporezivanja određenih Direktivom o oporezivanju energije i u pogledu oslobođenja u skladu s odjeljkom 4. Smjernica i člankom 25. Uredbe br. 800/2008.
- 152 U pogledu drugog, Komisija je tvrdila u biti da nikakva praznina nespojiva s pravom Unije ne postoji stoga što sve mjere koje nisu obuhvaćene Smjernicama mogu biti predmet ispitivanja na temelju članka 107. stavka 3. UFEU-a. Nadalje, ona smatra da primjena po analogiji odredbi, koje su na snazi prema pravu Unije za smanjivanje energetske poreza, ne može ispraviti izostanak pravila na području oslobođenja od parafiskalnih nameta. Pristup koji se sastoji od zaključka, da je najniža stopa oporezivanja predviđena za usklađene poreze također primjenjiva na parafiskalne namete, obuhvaća korištenje navedenog referentnog kriterija izvan predviđenog okvira. Najniže stope očito nisu utvrđene radi određivanja ukupnog davanja koje poduzeća s visokim energetske intenzitetom moraju snositi zbog regulatornih mjera na području zaštite okoliša, kao što su one koje proizlaze osobito iz mehanizama financiranja za tarife za opskrbu energijom (uvodne izjave 138. i 139. pobijane odluke).
- 153 Stoga prema stajalištu Komisije nije moguće utvrditi analogije između predmetnog mehanizma i pravila za ispitivanje smanjivanja poreza za zaštitu okoliša koji su bili usklađeni.
- 154 Prije svega valja istaknuti da je Komisija u odgovoru na repliku istaknula da je Republika Austrija u tužbi osporila samo neprimjenu po analogiji izuzeća predviđenih Smjernicama. U tom pogledu valja utvrditi da iako se opći navodi Republike Austrije, koji se odnose na činjenicu da je predmetna mjera obuhvaćena područjem primjene Smjernica te je „shodno tomu spojiva sa zajedničkim tržištem“ mogu shvatiti kao zahtjev za izravnu primjenu navedenih smjernica, konkretni zahtjevi Republike Austrije koji se odnose na primjenu točaka 152. i 153. navedenih smjernica nasuprot tomu su sastavljeni tako da se zapravo odnose samo na primjenu po analogiji izuzeća predviđenih tim Smjernicama. U okolnostima ovog slučaja, a da nije potrebno odlučiti o dopuštenosti argumentacije Republike Austrije iz replike u dijelu kojim se odnosi na izravnu primjenu Smjernica, istu treba odbiti iz sljedećih razloga koji vrijede kako za izravnu primjenu tako i za primjenu po analogiji.

155 U tom pogledu valja primijetiti da iako je u okviru svoje ocjene pitanja je li predmetna mjera pripisiva državi, jesu li korištena državna sredstva i je li prednost dodijeljena navedenom mjerom selektivna, Komisija je s pravom vodila računa prije svega o cjelokupnom izmijenjenom ÖSG-u i potom, kao o iznimci u odnosu na uobičajeni referentni okvir, o članku 22.c tog zakona (vidjeti prvi i drugi tužbeni razlog, a osobito t. 97. ove presude i sljedeće), te je nasuprot tomu u svojoj ocjeni primjenjivosti Smjernica ispitala samo izuzeće predviđeno navedenom odredbom. Međutim valja utvrditi da je upravo u odnosu na cijelu strukturu predviđenu izmijenjenim ÖSG-om za potporu proizvodnji zelene električne energije valjalo ocijeniti primjenjivost Smjernica (vidjeti u tom pogledu t. 156. do 165. ove presude) te je slijedom toga samo u slučaju pozitivnog odgovora bilo potrebno ocijeniti ispunjava li predmetna iznimka, uspostavljena tom odredbom, uvjete koji su u njoj predviđeni kako bi se mogla ocijeniti njezina spojivost s unutarnjim tržištem. Međutim, s obzirom na razradu u točki 166. ove presude i sljedećim, valja zaključiti da gore navedena pogreška Komisije, koja se odnosi na područje primjene Smjernica, nema utjecaj na zakonitost pobijane odluke.

156 Prvo valja istaknuti da je područje primjene smjernica određeno u njihovim točkama 58. i 59. kako slijedi:

„Ove se Smjernice primjenjuju na državne potpore za zaštitu okoliša. Primjenjuju se u skladu s drugim politikama Zajednice o državnim potporama, drugim odredbama Ugovora o osnivanju Europske zajednice i Ugovora o Europskoj uniji, kao i zakonodavstvom donesenim u skladu s tim ugovorima.

Ove se smjernice primjenjuju na potpore [ove smjernice ne opisuju koncept državnih potpora, koji proizlazi iz članka 87. stavka 1. Ugovora o EZ-u i prakse Suda Europskih zajednica] za podršku zaštiti okoliša u svim sektorima koje obuhvaća Ugovor o EZ-u. Također se primjenjuju na sve sektore koji su obuhvaćeni posebnim pravilima Zajednice o državnim potporama (obrada čelika, brodogradnja, motorna vozila, sintetička vlakna, prijevoz, ugljen, poljoprivreda i ribarstvo) osim ako takva posebna pravila propisuju drugačije.“

157 Drugo, na temelju točke 70. stavka 1. smjernice, navedene u točki 121. pobijane odluke, izraz „zaštita okoliša“ znači „svaka djelatnost oblikovana kako bi se uklonila ili spriječila šteta fizičkoj okolini ili prirodnim bogatstvima kroz korisnikovu djelatnost, kako bi se smanjio rizik nastanka takve štete ili kako bi se uvelo učinkovitije korištenje prirodnih bogatstava, uključujući mjere štednje energije i korištenje obnovljivih izvora energije“.

158 Treće, na temelju točke 70. stavka 2. smjernica, izraz „mjera štednje energije“ znači „svaka akcija koja omogućuje poduzetnicima da smanje količinu energije koju koriste posebno u svojem proizvodnom ciklusu“.

159 Četvrto, točka 151. smjernica u njihovom odjeljku 4. naslovljenom „Potpore u obliku smanjenja ili izuzeća od poreza za zaštitu okoliša“, glasi kako slijedi:

„Potpore u obliku smanjenja ili izuzeća od poreza za zaštitu okoliša smatraju se sukladnima sa zajedničkim tržištem u smislu članka 87. stavka 3. točke (c) Ugovora o EZ-u uz uvjet da te potpore barem posredno doprinose povećanju razine zaštite okoliša i da smanjenja ili izuzeća od poreza ne narušavaju opći cilj kojem se teži.“

160 S obzirom na t. 155. do 158. ove presude, valja zaključiti da je predmetna mjera obuhvaćena područjem primjene Smjernica, koje se odnose osobito na državne potpore kao što je izmijenjeni ÖSG, a koji je razmatran kao cjelina jasno bio namijenjen ispunjavanju cilja zaštite okoliša u smislu definicije dane u navedenim smjernicama. Naime, Republika Austrija je izmijenjenim ÖSG-om namjeravala postići svoj obvezni nacionalni cilj za ukupan udio energije iz obnovljivih izvora u konačnoj bruto potrošnji energije, kako je predviđeno direktivom o obnovljivim izvorima energije (vidjeti osobito točku 32. ove presude). Osim toga iz čitanja uvodnih izjava 4. i 171. pobijane odluke u vezi s pozivom proizlazi da je

Komisija izmijenjeni ÖSG, razmatran kao cjelina, smatrala mjerom potpore uvedene u korist okoliša odobrivši, osim toga, dio te mjere koja predviđa financiranje u korist proizvođača zelene električne energije, i to stoga što su bili spojivi s tim smjernicama (vidjeti t. 6. ove presude).

- 161 U tom okviru valja analizirati izuzeće predviđeno člankom 22.c izmijenjenog ÖSG-a koji je, iako je za glavni cilj imao predvidjeti gornju granicu doprinosa poduzeća s visokim energetske intenzitetom tako da s gospodarskog i industrijskog aspekta učini podnošljivim troškove koje obuhvaća sustav potpora za zelenu električnu energiju te zaštititi poduzeća koja su posebno zahvaćena uspostavljenim sustavom (vidjeti t. 109. ove presude i uvodnu izjavu 124. pobijane odluke), mogao također doprinijeti, doduše neizravno i samo u određenoj mjeri, poboljšanju zaštite okoliša i to bez ugrožavanja općeg cilja koji se nastoji ostvariti izmijenjenim ÖSG-om.
- 162 Ovo potonje utvrđenje proizlazi prvo iz činjenice da je predmetni mehanizam predviđao „iznos naknade“ koji funkcionirajući kao gornja granica doprinosa poduzeća s visokim energetske intenzitetom, je ipak očito bio od pomoći kod poticanja proizvodnje zelene električne energije doprinoseći njezinu financiranju. Naime, kao što proizlazi iz članka 22.c izmijenjenog ÖSG-a, predviđeno je da će navedeni „iznos naknade“ čije je plaćanje austrijski energetske regulator nametnuo poduzećima s visokim energetske intenzitetom koja se koriste izuzećem, biti plaćen izravno centru za regulaciju zelene energije. Stoga se doista radi o relevantnom elementu u okviru općeg sustava koji je namijenjen podupirati proizvodnju obnovljive električne energije radi poboljšanja razine zaštite okoliša. Nadalje takvo utvrđenje potvrđuju odgovori Komisije na pitanja Općeg suda postavljena u okviru mjera upravljanja postupkom, jer je Komisija tvrdila, s jedne strane, da je „predviđeni iznos naknade imao za posljedicu da ÖMAG, povrh neizmijenjenih prihoda od transferne cijene, ubire druge prihode koji se temelje na iznosima naknade, koje ne bi primio da na snagu nije stupio izmijenjeni ÖSG“ te da bi, s druge strane, „u skladu s [člankom 22.c] izmijenjenog ÖSG-a ta dopunska sredstva trebala omogućiti snižavanje transferne cijene tijekom sljedećih godina ili njezino povećanje u manjoj mjeri, za razliku od onoga što bi bio slučaj u izostanku prihoda koji potječu od iznosa naknade“.
- 163 Osim toga, suprotno onomu što je Komisija navela u objašnjenjima navedenim u uvodnoj izjavi 123. pobijane odluke, a prema kojima predmetni mehanizam nije „neophodan“ za povećanje proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora, jer je Republika Austrija prema njezinu stajalištu bila slobodna odlučiti o načinu na koji financira povećanje, valja istaknuti da u skladu sa Smjernicama, nije potrebno dokazati da je konkretna mjera „neophodna“ ili jedina moguća za postizanje cilja, nego samo da su ispunjeni opći uvjeti navedeni u točkama 156. do 159. ove presude i posebni uvjet koji su predmet razrada u točki 165. ove presude i sljedećim. Isto se utvrđenje primjenjuje po analogiji na pitanje predstavlja li predmetno izuzeće „bitan uvjet“ koji omogućava da se zajamči politička podrška povećanju transferne cijene u Austriji te na pitanje postoji li „potrebna“ veza između transferne cijene i povećanja proizvodnje električne energije iz obnovljivih izvora energije (vidjeti u tom smislu uvodne izjave 122. i 123. pobijane odluke).
- 164 Drugo, ne može se zaključiti, kao što to čini Komisija, da bi samo postojanje članka 22.c izmijenjenog ÖSG-a i određivanje gornje granice za doprinose poduzeća s visokim energetske intenzitetom koja iz toga proizlazi, nužno imalo za posljedicu opće ugrožavanje općeg cilja koji se nastoji ostvariti izmijenjenim ÖSG-om. Zaključak Komisije u uvodnoj izjavi 124. pobijane odluke, prema kojem bi predmetni mehanizam, umjesto da potiče učinkovitije korištenje energije, doveo nasuprot tomu do umanjivanja te učinkovitosti – zbog činjenice da se prosječna cijena električne energije koju plaćaju poduzeća s visokim energetske intenzitetom smanjuje sa svakim dodatnim potrošenim kilowattsatom iznad fiksnog praga – ne obesnažuje sam po sebi zaključke prema kojima postoji barem pozitivan učinak predmetne mjere na zaštitu okoliša zbog namjene „iznosa naknade“.
- 165 U takvim okolnostima primjenjivost Smjernica ne može se izravno isključiti na temelju zaključka da predmetna mjera ne ulazi u njihovo područje primjene i ne ispunjava zahtjeve predviđene njihovim točkama 58. i 59. u vezi s njihovom točkom 70. ili samo na temelju izravne primjene njihove točke 151.

- 166 Slijedom toga valja ocijeniti je li Komisija u uvodnoj izjavi 126. pobijane odluke i sljedećim, koje se odnose na slučaj u kojem valja zaključiti da je predmetna mjera u stvarnosti obuhvaćena područjem primjene Smjernica, pravilno zaključila da predmetno izuzeće predviđeno člankom 22.c izmijenjenog ÖSG-a nije obuhvaćeno odjeljkom 4. navedenih Smjernica i stoga nikako nije spojiva s unutarnjim tržištem po toj osnovi.
- 167 U tom pogledu valja prije svega istaknuti da je Komisija pravilno tvrdila da iz točke 152. Smjernica i sljedećim proizlazi da su njime predviđene dvije različite situacije, ovisno o postojanju usklađenosti predmetnih poreza i poštivanju najniže stope oporezivanja u Zajednici (vidjeti točku 148. ove presude).
- 168 U tom pogledu, čak i uz zaključak da sustav predviđen izmijenjenim ÖSG-om može kao cjelina biti izjednačen s poreznim sustavom, a članak 22.c tog zakona s odredbom koja predviđa smanjivanje ili oslobođenje u svojem okviru, kao što to smatra Republika Austrija upućujući osobito na ocjene Komisije u dijelu pobijane odluke koji se odnosi na prednost, te u dijelu koji se odnosi na postojanje državnog financiranja u predmetnoj mjeri [vidjeti osobito uvodne izjave 55., 58., i uvodnu izjavu 64., točku (a) pobijane odluke u vezi s uvodnim izjavama 68., 69. i 82. pobijane odluke], nikako se ne može raditi o izjednačavanju s porezom „usklađenim“ na razini Unije.
- 169 Naime, na prvom mjestu valja utvrditi da niti jedan element koji proizlazi iz Direktive o oporezivanju energije ne dopušta Općem sudu zaključak da je kod njezina donošenja zakonodavac Unije imao izravnu ili neizravnu namjeru da pojačavanjem, određivanjem ili ograničavanjem uredi izvanproračunske sustave ustrojene kao što je onaj u ovom slučaju, to jest one kojima se nastoji ostvariti posebne namjenske ciljeve ili, drugim riječima, one čija je svrha izravna i unaprijed utvrđena. Valja stoga zaključiti da Komisija nije počinila pogrešku navodeći to da je – iako je cilj izmijenjenog ÖSG-a bio prebacivanje dodatnih troškova nastalih poticanjem obnovljivih izvora energije na krajnje potrošače električne energije – izvan proračuna, cilj Direktive o oporezivanju energije bio nasuprot tome usklađivanje općeg oporezivanja označenih proizvoda, uključujući električnu energiju u korist općeg proračuna i bez posebne namjene (vidjeti također po analogiji presudu od 27. veljače 2014., *Transportes Jordi Besora*, C-82/12, EU:C:2014:108, osobito t. 23. i 27. do 32. i navedenu sudsku praksu). Kao što je već utvrđeno, iz izmijenjenog ÖSG-a proizlazi da je on sam bio namijenjen osiguranju financiranja električne energije proizvedene iz obnovljivih izvora, pri čemu je prihod od predmetnog parafiskalnog nameta koji se sastoji od dodatnih troškova za zelenu električnu energiju i ovisan je o količini potrošnje te zelene električne energije opterećene parafiskalnim nametom, morao obvezno biti korišten na poseban način radi poticanja razvoja navedenih energetske izvora tako da postoji izravna veza između korištenja prihoda i svrhe predmetne izvanproračunske strukture.
- 170 Osobito valja još istaknuti da, s jedne strane, Direktiva o oporezivanju energije upućuje na „porezne“ mjere oporezivanja što upućuje na vezu s proračunom, a ne na „ad hoc“ sustave, s posebnom svrhom, kao što su one u točki 169. ove presude. S druge strane, navedena direktiva, među ostalim, predviđa, kako Komisija pravilno ističe (vidjeti t. 151. ove presude), koji su najniži iznosi oporezivanja na energetske području, kao i oslobođenja koja se mogu donijeti u tom kontekstu. Za razliku od sustava predviđenog izmijenjenim ÖSG-om, ta direktiva nije predvidjela nikakvu gornju granicu za dodatne doprinose uvedene radi poticanja obnovljive energije, već snižene stope oporezivanja koje su, međutim, u načelu primjenjive razmjerno količini stvarno isporučene električne energije, osobito tako da se osigura što je više moguće jednako postupanje. Nadalje, kao što Komisija tvrdi u uvodnoj izjavi 139. pobijane odluke, ako bi se trebalo uzeti da je odredbe gore navedene direktive u vezi s usklađenim porezima, trebalo primijeniti po analogiji na pravila ustrojena kao „dodatni troškovi financiranja“ namijenjeni potpori za obnovljivu energiju, mogle bi se poštovati usklađene najniže stope oporezivanja koje su u njima predviđene plaćajući samo iznose navedenih „dodatnih troškova“ i to, štoviše, čak i ako je njihova gornja granica bila ograničena za određene poduzetnike unatoč mogućim poremećajima u tržišnom natjecanju do kojih bi dovela. Međutim, iz predmetne direktive ne proizlazi da je tu mogućnost zakonodavac Unije predvidio ili čak želio.

- 171 Osim toga valja dodati da je, kao što je na raspravi Republika Austrija potvrdila povodom pitanja Općeg suda, Direktiva o oporezivanju električne energije bila prenesena u austrijsko pravo Energieabgabenvergütungsgesetzom (Zakon o povratu davanja za energiju), to jest zakonodavnim aktom različitim od izmijenjenog ÖSG-a. Međutim, taj element predstavlja dodatnu naznaku za to da je propis kojim se na razini Unije usklađuje oporezivanje energije već bio prenesen u austrijsko pravo čak prije donošenja izmijenjenog ÖSG-a, zbog čega se ovaj potonji tako mora smatrati skupom dodatnih normi koje nisu predviđene na europskoj razini. To nadalje proizlazi neizravno iz navoda Republike Austrije podnesenih Općem sudu prema kojima se u Austriji treba platiti „dvostruka najniža stopa“ predviđena gore navedenom direktivom, s jedne strane, za uobičajenu potrošnju i, s druge strane, kao dodatak u okviru određivanja gornje granice doprinosa poduzeća s visokim energetske intenzitetom financiranju zelene električne energije. U tom istom smislu je Komisija na raspravi pravilno istaknula da se u ovom slučaju radi o porezu koji je Republika Austrija uvela po vlastitom nahodjenju, a ne radi ispunjavanja obveze obuhvaćene europskim pravom koja se odnosi na najniže stope oporezivanja energije i koja predviđa izuzeća u tom pogledu.
- 172 U tim okolnostima valja također odbiti navode Republike Austrije prema kojima je sustav predviđen izmijenjenim ÖSG-om u skladu s Direktivom o oporezivanju energije jer za porez na energiju u smislu te navedene direktive iznos terećenja ovisi o potrošnji. Naime, to upravo nije slučaju za poduzetnike koji se koriste iznimkom predviđenom u članku 22.c izmijenjenog ÖSG-a, jer ona mogu iznad predviđene gornje granice kupovati električnu energiju bez ikakvog dodatnog troška (vidjeti u tom smislu uvodnu izjavu 124. pobijane odluke). U tom se pogledu ne može niti smatrati da su tržišni i gospodarski učinci prijavljenog sustava usporedivi s učincima koji potječu iz sustava kojim se provodi ta direktiva. Nasuprot tomu, razlika između cijene koju po kilowattsatu plaćaju poduzeća s visokim energetske intenzitetom, koja se mogu koristiti predmetnim izuzećem, kao i druga poduzeća koja ne spadaju u tu kategoriju, povećava se prema ukupnoj potrošnji kilowattsati od strane poduzeća s visokim energetske intenzitetom.
- 173 Na drugom mjestu, u pogledu Direktive o obnovljivim izvorima energije Komisija je također s pravom zaključila, osobito u uvodnoj izjavi 127. pobijane odluke kao i u svojim podnescima Općem sudu, da navedena direktiva državama članicama Unije samo određuje obvezne nacionalne ciljeve za ukupan udio energije iz obnovljivih izvora u konačnoj bruto potrošnji energije, prepuštajući im, međutim, odluku o tome kako će postići te ciljeve. Republika Austrija stoga niti ne može na toj direktivi zasnovati svoj zaključak da predmetna mjera, osobito članak 22.c izmijenjenog ÖSG-a, odražava usklađivanje na europskoj razini u odnosu na oporezivanje na području obnovljive energije.
- 174 Na trećem mjestu, uvodne izjave navedene u točki 168. ove presude i sljedećim, ne mogu se obesnažiti niti upućivanjima Republike Austrije na određene savjete koje je dobila od Komisije na više sastanaka kao i u dopisu Komisije od 21. lipnja 2010. u okviru pripreme sastanka koji se morao održati 9. srpnja 2010., osobito o mogućnosti da kao alternativno rješenje primjeni porez ili namet na energiju za financiranje zelene električne energije, uz, po potrebi, smanjenje navedenog poreza ili navedenog nameta odobrenog poduzećima s visokim energetske intenzitetom što bi bilo dopušteno na temelju članka 17. Direktive o oporezivanju energije.
- 175 Naime, u tom pogledu dovoljno je zaključiti da se takvim prijedlogom Komisija nije potvrdno očitovala o usporedivosti predmetne mjere s poreznim sustavima uređenim Direktivom o oporezivanju energije. Nasuprot tomu, Komisija je izričito tvrdila u svojem dopisu od 21. lipnja 2010., koji navodi Republika Austrija, da joj se ne čini da je obveza otkupa predviđena izmijenjenim ÖSG-om porez na energiju u smislu gore navedene direktive. Ona je također potom zahtijevala od Republike Austrije da se očituje o izvodljivosti „alternativnog“ poreznog sustava koji je upravo predložila i zatražila od Republike Austrije da naznači kako bi takav sustav ugrubo mogao izgledati. Tako se taj dopis ne može tumačiti niti kao utvrđivanje analogije između prijavljenog austrijskog sustava i „usklađenih“ poreznih sustava predviđenih predmetnom direktivom, niti čak kao konačno izražavanje mišljenja Komisije u smislu da je austrijski porezni sustav nužno spojiv s istom direktivom. Nadalje, kao što osobito proizlazi iz

točke 1.7. njezina dopisa od 13. rujna 2010. upućenog Komisiji, Republika Austrija nije smatrala potrebnim izmijeniti strukturu potpora smatrajući da ona u svojoj prijavljenoj verziji ispunjava kriterije za izuzeće i ocjenu spojivosti s unutarnjim tržištem.

- 176 Na četvrtom mjestu, ne može se prihvatiti niti upućivanje Republike Austrije na komunikaciju Komisije od 31. siječnja 2011. iz koje proizlazi da bi se, s obzirom na rastuće proračunske poteškoće država članica Unije, financiranje obnovljive energije moralo prije svega izvoditi izvanproračunski.
- 177 Naime, valja istaknuti da se Komisija u svojoj komunikaciji od 31. siječnja 2001. ne poziva na poseban model „izvanproračunske“ strukture kojem bi dala prednost i ta komunikacija *a fortiori* ne sadržava nikakav primjer modela financiranja obnovljive električne energije uključujući izuzeće koje se može izjednačiti s onim koje je predviđeno u članku 22.c izmijenjenog ÖSG-a. U svakom slučaju navedena komunikacija ne može se zbog svojeg položaja u hijerarhiji propisa i samog svojeg sadržaja tumačiti niti kao da se odnosi na „usklađivanje“ prava Unije na području „izvanproračunskih“ sustava potpora za financiranje električne energije proizvedene iz obnovljivih izvora niti smatrati da popunjava „prazninu“ u tom pogledu, osobito u odnosu na Direktivu o oporezivanju energije. Stoga ta komunikacija nije odlučna kod ocjene spojivosti predmetne mjere s unutarnjim tržištem. Štoviše, valja podsjetiti da u ovom slučaju Komisija nije zaključila da je „izvanproračunska“ struktura potpore za proizvođače predviđene izmijenjenim ÖSG-om kao takvim, nespojiva s navedenim tržištem. Komisija je samo donijela odluku da je sustav izuzeća iz članka 22.c tog zakona nespojiv s navedenim tržištem.
- 178 S obzirom na sve prethodno izneseno, postavlja se samo pitanje može li se predmetna struktura ocijeniti sličnom strukturi koja je obuhvaćena „neusklađenim“ oporezivanjem, što je predmet točke 154. Smjernica i sljedećih. Prva od tih točaka upućuje osobito na smanjenja poreza ili izuzeća od poreza koja nisu obuhvaćena zakonodavstvom Zajednice ili su ispod minimalne razine poreza u Zajednici. Osim toga, u tom istom smislu je Republika Austrija istaknula na raspravi da nije sporno da izuzeće predviđeno izmijenjenim ÖSG-om nije usklađeni porez, već je gore navedenim zakonom uspostavljen sustav parafiskalnih nameta.
- 179 U tom pogledu, kao što proizlazi iz točaka 154. do 159. Smjernica, Komisija se oslanja na obavijesti koje su dostavile države članice Unije kako bi ocijenila porezne sustave koji uključuju elemente državnih potpora u obliku smanjenja ili izuzeća od takvih poreza kao što su oni gore navedeni, radi analiziranja „nužnosti“ i „razmjernosti“ potpora, kao i njihove učinke na razini predmetnih gospodarskih sektora.
- 180 U ovom slučaju valja istaknuti da Republika Austrija, iako joj je postavljeno pitanje u tom smislu u okviru mjera upravljanja postupkom, nije Općem sudu dostavila točna upućivanja ili druge konkretne elemente koji su dovoljno precizni da bi se mogli obesnažiti zaključci Komisije u uvodnim izjavama 129., 130. i 167. pobijane odluke, i to da izostankom navedenih obavijesti koje je Republika Austrija dostavila nakon zahtjeva Komisije u tom pogledu tijekom upravnog postupka, Komisiji nije bilo moguće ispitati je li predmetna mjera „nužna“ ili „proporcionalna“ ili na koji bi način doprinosila zaštiti okoliša. Nadalje, Komisija je na raspravi, a nakon što je uputila na uvodnu izjavu 129. pobijane odluke, među odlučnim elementima za koje nije znala, osobito istaknula: iznose troškova proizvodnje za svaku kategoriju adresata potpore, obavijesti koje se odnose na činjenicu da dodatni troškovi nisu bili prebaćeni na potrošače i slijedom toga učinke mogućeg smanjenja prodaje. Slijedom toga, Komisija je s pravom podsjetila da je na dotičnoj državi članici bio teret dokaza u svrhu dokazivanja da predmetnu potporu treba izuzeti. Naime, nije na Komisiji da u takvim okolnostima prikupi dodatne dokaze kojima bi se dokazala nužnost i proporcionalnost predmetne potpore. Kako bi se utvrdilo da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni kod ispitivanja činjenica koja bi opravdala poništenje pobijane odluke, Republika Austrija mora predložiti dovoljno dokaza kako bi osporila utemeljenost ocjene činjenica iz predmetne odluke (vidjeti presudu od 6. listopada 2009., FAB/Komisija, T-8/06, EU:T:2009:386, t. 78. i navedenu sudsku praksu). Kao što proizlazi iz prethodnih razrada, Republika

Austrija nije dokazala da je Komisija propustila uzeti u obzir relevantne elemente kojima bi potkrijepila svoj zaključak prema kojem ona nije mogla zaključiti da je predmetna potpora nužna i proporcionalna u smislu točaka 158. i 159. Smjernica.

- 181 Osim toga, navod Republike Austrije istaknut na raspravi, prema kojem je Komisija tijekom upravnog postupka zauzela vrlo tvrdnu liniju uvijek zahtijevajući dodatne obavijesti koje ona nije bila u mogućnosti dati i koje se, osim toga, ne mogu zahtijevati od države članice Unije, iako su ispunjeni uvjeti za primjenu izuzeća predviđenog pravom Unije, može se shvatiti u biti kao da se temelji na Komisijinoj povredi načela dobre uprave (na području državnih potpora vidjeti presude od 11. prosinca 1973., Lorenz, 120/73, Zb., EU:C:1973:152, t. 4. i 5., i od 24. studenog 1987., RSV/Komisija, 223/85, Zb., EU:C:1987:502, t. 12. do 17.). Međutim, stoga što je navedena tvrdnja iznesena prvi put na raspravi, a da se ne može smatrati proširenjem prethodno iznesenog tužbenog razloga, izravno ili neizravno, u tužbi kojom se pokreće postupak niti uskom vezom s njim, te stoga što se ne tvrdi da se taj navod temelji na novim činjeničnim ili pravnim pitanjima, istog valja odbaciti kao nedopuštenog (vidjeti u tom smislu presudu Djebel – SGPS/Komisija, točku 124. ove presude, EU:T:2012:11, t. 142. i 143. i navedenu sudsku praksu).
- 182 Osim toga, upućivanje na raspravi Republike Austrije na dokumente koje podnio Bundesarbeitskammer i koji pokazuju kako različite mjere utječu na poduzetnike u različitim sektorima, ne može se smatrati dovoljnim za ispunjavanje zahtjeva iz točaka 158. i 159. Smjernica. S jedne strane, osim činjenice da Republika Austrija nije predočila navedene dokumente Općem sudu kako bi pojasnila iznesene činjenične argumente, valja podsjetiti da je Bundesarbeitskammer bio žalitelj pred Komisijom (vidjeti točku 5. ove presude) i da njegove tvrdnje nisu bile namijenjene utvrđenju da predmetna mjera predstavlja potporu koju Komisija može izuzeti zbog sukladnosti sa Smjernicama (vidjeti osobito uvodne izjave 47. do 51. pobijane odluke). S druge strane, kao što proizlazi iz tvrdnji Republike Austrije iznesenih na raspravi, iako je određeni broj dokumenata bio dostavljen Komisiji, postavilo se pitanje o potrebnom stupnju detaljnosti obavijesti koje se moraju dostaviti. Iako je Republika Austrija na raspravi istaknula da su zahtjevi Komisije u tom pogledu „neproporcionalni“, ti su navodi nedopušteni (vidjeti točku 181. ove presude). Valja se također pozvati na točku 180. ove presude u kojoj je utvrđeno da još u stadiju odgovora na mjere upravljanja postupkom Općeg suda, te iako je Opći sud postavio konkretan zahtjev u tom pogledu, Republika Austrija nije tvrdila da je Komisiji poslala potrebne elemente za analizu predmetne mjere s obzirom na točke 158. i 159. Smjernica niti je prigovarala bilo kakvoj neproporcionalnosti zahtjeva Komisije u tom pogledu.
- 183 U tim okolnostima ne može se zaključiti da je Komisija počinila pogrešku u ocjeni smatrajući da predmetno izuzeće ne ispunjava niti uvjete predviđene točkama 154. do 159. Smjernica.
- 184 Naposljetku, bez da je potrebno odlučiti o pravodobnosti argumentacije Republike Austrije iznesene prvi put u replici (vidjeti po analogiji presudu Djebel – SGPS/Komisija, točku 124. ove presude, EU:T:2012:11, točke 142. do 144. i navedenu sudsku praksu), a prema kojoj Komisija narušava tržišno natjecanje činjenicom da provjerava samo austrijski sustav poticanja električne energije iz obnovljivih izvora, iako u drugim državama članicama Unije postoje istovjetni izvanproračunski sustavi, dovoljno je zaključiti, kao i Komisija, da je taj navod bespredmetan kod ocjene zakonitosti strukture koju je Republika Austrija uspostavila i prijavila u ovom slučaju. Osim toga, valja istaknuti da je Republika Austrija raspolagala drugim postupovnopравnim mogućnostima kako bi Komisiju potakla da djeluje protiv drugih država članica Unije koje predviđaju usporedive strukture da je to bila njezina namjera.
- 185 U takvim okolnostima valja također utvrditi da niti jedan od navoda Republike Austrije ne dopušta zaključak da je Komisija zlorabila svoju ovlast kada je odbila primijeniti Smjernice po analogiji. Valja osobito podsjetiti u tom pogledu, s jedne strane, da je Komisija podredno pristupila analizi s obzirom na navedene smjernice (uvodna izjava 127. pobijane odluke i sljedeće) koje se konkretnije odnose na neusklađene poreze. S druge strane, Republika Austrija ne iznosi pred Opći sud niti jedan dokaz koji se izravno odnosi na tu navodnu „zlorabu ovlasti“.

186 Stoga valja također odbiti navod Republike Austrije prema kojem su gospodarski i tržišni učinci prijavljene mjere usporedivi s poreznim sustavima koji su uređeni Direktivom o oporezivanju energije kao i onaj navod prema kojem je Komisija prekoračila granice svoje ovlasti kada je na sustav izvanproračunskog financiranja primijenila kriterije strože od sustava financiranja porezima, zadirući tako u odluku o izboru sustava financiranja.

187 Iz toga slijedi da treba odbiti prvi dio ovog tužbenog razloga.

– Drugi dio trećeg tužbenog razloga

188 Republika Austrija drži da je, osim primjene Smjernica po analogiji, zamisliva i primjena članka 25. Uredbe br. 800/2008. Upućujući na njemačku, englesku i francusku verziju navedene uredbe, ona smatra da je uredba sastavljena šire nego navedene smjernice jer, suprotno njihovoj točki 152., prema kojoj smanjivanja poreza za zaštitu okoliša pretpostavljaju da se radi o „usklađenim“ porezima na energiju, iz navedenog članka proizlazi samo da su navedena smanjenja izuzeta od obveze prijave kada ispunjavaju uvjete utvrđene Direktivom o oporezivanju energije. Republika Austrija također ističe da iz dokumenta naslovljenog „Joint paper on the revision of the Community guidelines on State aid for environmental protection and Energy Tax Directive (Zajednički dokument o reviziji Smjernica Zajednice o državnim potporama za zaštitu okoliša i Direktive o oporezivanju energije)“, od 7. prosinca 2006., proizlazi da države članice Unije imaju potrebu za prilagodljivošću kako bi se mogla uspostaviti smislena razlikovanja što u okviru poreza za zaštitu okoliša uključuje oslobođenja i različite stope. Tako je sustav naknada trebao također biti odobren na temelju gore navedene uredbe.

189 U replici Republika Austrija ističe osobito da članak 25. Uredbe br. 800/2008 predstavlja odredbu koja je donesena kasnije nego Smjernice i da je njezin tekst očito širi od teksta točke 152. Smjernica koji predviđa da smanjenja poreza za zaštitu okoliša pretpostavljaju potpuno usklađivanje poreza na energiju. Ako je, kao što Komisija tvrdi, navedeni članak primjenjiv samo na Direktivu o oporezivanju energije, on bi bio suvišan jer je mogućnost da se dopusti smanjenje poreza izravna posljedica navedene direktive.

190 Republika Austrija smatra da nije dovoljno pozvati se na to da austrijski sustav poticanja zelene električne energije nije porez na energiju u smislu Direktive o oporezivanju energije. Budući da je učinak navedenog sustava u skladu s člankom 17. stavkom 1. točkom (a) navedene Direktive, obuhvaćen je prema njezinu stajalištu člankom 25. Uredbe br. 800/2008. Republika Austrija također ističe da definicija korisnika i uvjeta koji se moraju ispuniti da bi se steklo pravo na temelju članka 22.c izmijenjenog ÖSG-a preuzima zahtjeve gore navedene direktive.

191 Nadalje, Republika Austrija smatra da iako Uredba br. 800/2008 u okviru svojeg članka 25. određuje precizna pravila u vezi sa smanjenjem poreza na području zaštite okoliša, takva pravila ne postoje u vezi sa smanjenjem u okviru usporedivog financiranja „izvan proračuna“, slijedeći točno iste ciljeve kao i porezi za zaštitu okoliša ili porezi na energiju, i imajući iste gospodarske i tržišne učinke. Nejednako postupanje koje je neopravdano i nespojivo s pravom Unije tim je očitije jer Komisija smatra da se u ovom slučaju radi o državnim sredstvima u obliku parafiskalnog nameta. Ona tvrdi da se takav parafiskalni namet ne razlikuje u biti od mehanizama proračunskog financiranja. Članak 22.c izmijenjenog ÖSG-a ispunjava uvjete za neposredno, a svakako za posredno poboljšanje zaštite okoliša, osobito jer izričito predviđa da se iznos naknade koji predstavlja najmanje 0,5% neto vrijednosti proizvodnje u prethodnoj kalendarskoj godini mora isplatiti centru za obračun i poravnanje zelene električne energije. Naposljetku, ona smatra da široka margina prosudbe kojom Komisija raspolaže istoj omogućava da izravno ili po analogiji primijeni navedenu uredbu kako se dvije usporedive situacije ne bi tretirale različito.

192 Valja prije svega podsjetiti da uvodna izjava 46. Uredbe br. 800/2008 glasi kako slijedi:

Imajući u vidu dovoljno iskustvo stečeno u primjeni smjernica Komisije o državnim potporama za zaštitu okoliša, od obveze prijave trebalo bi izuzeti potpore za ulaganja koja omogućavaju poduzetnicima da premaše standarde Zajednice za zaštitu okoliša ili da povećaju razinu zaštite okoliša u nedostatku standarda Zajednice, [...] potpore za zaštitu okoliša koje se tiču ulaganja u štednju energije, potpore za zaštitu okoliša koje se tiču ulaganja u visokoučinkovitu kogeneraciju, potpore za zaštitu okoliša vezane uz ulaganja koja promiču obnovljive izvore energije uključujući potpore za ulaganja vezane uz održiva biogoriva, potpore za studije zaštite okoliša i određene potpore u obliku sniženja poreza za zaštitu okoliša.“

193 Nadalje, valja istaknuti da članak 25. Uredbe br. 800/2008 naslovljen „Potpore u obliku smanjenja poreza za zaštitu okoliša“, glasi kako slijedi:

„1. Programi potpora za zaštitu okoliša u obliku smanjenja poreza za zaštitu okoliša koji ispunjavaju uvjete [direktive o oporezivanju energije] sukladni su zajedničkom tržištu u smislu članka 87. stavka 3. Ugovora i izuzeti su od obveze prijave iz članka 88. stavka 3. Ugovora, ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u stavcima 2. i 3. ovog članka.

2. Korisnici smanjenja poreza plaćaju najmanje minimalnu razinu poreza Zajednice određenu [direktivom o oporezivanju energije].

3. Smanjenja poreza dodjeljuju se na najdulja razdoblja od deset godina. Nakon takvog desetogodišnjeg razdoblja, država članica ponovo ocjenjuje prikladnost predmetnih mjera potpora.“

194 Valja također istaknuti da članak 26. direktive o oporezivanju energije i električne energije glasi kako slijedi:

„1. Države članice obavješćuju Komisiju o mjerama poduzetima u skladu s člankom 5., člankom 14. stavkom 2. te člancima 15. i 17.

2. Mjere kao što su oslobođenje od poreza, smanjenje poreza, diferencirani porez i povrati poreza u smislu ove direktive mogu biti državna subvencija i u tim slučajevima moraju se dojaviti Komisiji u skladu s člankom 88. stavkom 3. Ugovora.

Informacije dostavljene Komisiji na temelju ove direktive ne oslobađaju države članice od obveze obavješćivanja u skladu s člankom 88. stavkom 3. Ugovora.

3. Obveza obavješćivanja Komisije u skladu s člankom 1. o mjerama poduzetima u skladu s člankom 5. ne oslobađa države članice od obaveza obavješćivanja u skladu s Direktivom 83/189/EEZ.“

195 U uvodnim izjavama 143. do 148. pobijane odluke Komisija je u biti tvrdila da u ovom slučaju ne postoji nikakav manevarski prostor za primjenu po analogiji članka 25. Uredbe br. 800/2008. S jedne strane, primjenjivi sustavi nisu prema njezinu stajalištu usporedivi, osobito vodeći računa o činjenici da se navedeni članak ne primjenjuje na poreze za zaštitu okoliša koji su uređeni Direktivom za zaštitu okoliša. U tom smislu kvalifikacija „poreza na energiju“ predstavlja slijedom toga uvjet za primjenu tog članka. To tumačenje potkrijepljeno je logikom sustava te uredbe iz koje proizlazi da se njezino područje primjene ne može prekoračiti Smjernicama na koje se poziva. Gore navedena odredba ne primjenjuje se tako na poreze na energiju koji su uređeni Direktivom o oporezivanju energije.

196 Komisija je tvrdila da doprinosi plaćeni u okviru izmijenjenog ÖSG-a nisu porezi za zaštitu okoliša te tako nisu obuhvaćeni područjem primjene odredaba o oporezivanju energije. Stoga pravila o porezima na energiju nisu usporediva s pravilima o austrijskim tarifama za opskrbu energijom.

- 197 Na drugom mjestu, Komisija je istaknula da sustav koji se primjenjuje u ovom slučaju ne sadržava nikakav propust nespojiv s pravom Unije koji se ne bi mogao ispraviti primjenom po analogiji. Naime, ona smatra da smanjenja poreza ili slične mjere koje nisu obuhvaćene Uredbom br. 800/2008 nisu same po sebi nespojivi s pravom Unije, nego se samo moraju prijaviti na temelju članka 108. UFEU-a te potom analizirati s obzirom na Smjernice ili, ako nisu primjenjive, na temelju članka 107. stavka 3. točke (c) UFEU-a.
- 198 Komisija iz toga zaključuje da ne može utvrditi sličnost između prijavljenog sustava i usklađenih poreza na energiju iz članka 25. Uredbe br. 800/2008 te stoga ne može odobriti predmetni mehanizam na temelju takve sličnosti (uvodna izjava 147. pobijane odluke).
- 199 Valja istaknuti prije svega da Komisija smatra da je navod Republike Austrije koji se odnosi na izravnu primjenjivost članka 25. Uredbe br. 800/2008 nedopušten zbog nepravovremenosti jer je spomenuti navod iznesen prvi put tek u replici. U tom pogledu valja utvrditi da iz tužbe, a osobito njezine točke 64. u vezi s njezinim točkama 63. i 59. zapravo proizlazi da je Republika Austrija namjeravala utvrditi primjenjivost po analogiji gore navedene odredbe u odnosu na članak 22.c izmijenjenog ÖSG-a. Bez da je u okolnostima ovog slučaja potrebno dalje ispitivati dopuštenost navoda Republike Austrije koji se odnosi na „izravnu“ primjenjivost članka 25. gore navedene uredbe – i osobito kao proširenje argumenata koji se temelje na usklađenosti prijavljene potpore s navedenom odredbom zbog sličnosti – istog valja odbiti iz istih razloga.
- 200 U tom pogledu valja zaključiti, kao što je odlučeno u točkama 168. do 178. ove presude, čak i da se izmijenjeni ÖSG mora analizirati kao da je sličan poreznoj mjeri, a njegov članak 22.c kao iznimka u okviru te mjere, ipak je činjenica da bi se u najboljem slučaju radilo o porezu s kojim se mora postupati analogno neusklađenim poreznim sustavima na europskoj razini. Naime, izmijenjeni ÖSG nije bio donesen u okviru posebnog konteksta prenošenja Direktive o oporezivanju energije i kao takav nije njome bio predviđen.
- 201 Potom, što se tiče posebno moguće primjene Uredbe br. 800/2008, bilo izravno ili analogno, valja zaključiti da ona, osobito u okviru poreznih izuzeća na području okoliša, predviđa precizne okolnosti pod kojima Komisiji nije potrebno prijaviti izuzeće (vidjeti uvodnu izjavu 4. i članak 25. navedene uredbe).
- 202 Nasuprot onomu što smatra Republika Austrija, kod tumačenja članka 25. Uredbe br. 800/2008 nije moguće razdvojiti kriterij „ispunjavanja uvjeta utvrđenih [Direktivom o oporezivanju energije]“ od kriterija prema kojemu se mora raditi o porezima za zaštitu okoliša kao što su oni predviđeni navedenom direktivom, to jest o porezima usklađenim na europskoj razini. Naime, cilj navedene uredbe sastoji se od izuzimanja od obveze prijave određenih kategorija poreznih izuzeća, kao što su ona koja su bila uređena gore navedenom direktivom razmatranom kao cjelina. U tom kontekstu ne može se smatrati samo dodatnim dokumentom u odnosu na Smjernice, osobito stoga što u određenim slučajevima dopušta da se ne obavi prethodna prijava sustava potpore za okoliš.
- 203 U tim okolnostima, zbog razlike u odnosnim situacijama i slijedom toga zbog neusporedivosti situacije predviđene člankom 25. Uredbe br. 800/2008 i prijavljene mjere (vidjeti također točku 172. ove presude), ta se odredba ne može primijeniti na ovaj slučaj, bilo izravno ili po analogiji. U tom potonjem pogledu, valja još zaključiti da, kako to tvrdi Komisija, činjenica da konkretni sustav oporezivanja ili sličan sustav nisu obuhvaćeni područjem primjene gore navedene uredbe nema automatski za posljedicu da postoji pravna „praznina“ ili propust nespojiv s načelima kojima je uređeno pravo Unije. Naime, sustav kao što je onaj gore naveden, obuhvaćen je u tom slučaju bilo smjernicama i gdje je prikladno osobito njihovim odredbama koje se odnose na „neusklađene“ poreze, bilo izravno analizom usporedivosti potpore s unutarnjim tržištem u smislu članka 107. stavka 3. UFEU-a.

- 204 S obzirom na sve prethodno izneseno, nije potrebno dalje odlučivati o konkretnim uvjetima primjene članka 25. stavaka 2. i 3. Uredbe br. 800/2008. Stoga se samo radi potpunosti mora još istaknuti činjenica da Republika Austrija nije smatrala te da, osim toga iz prijavljenog sustava, niti ne proizlazi da je isti predviđao ograničenje trajanja primjene izuzeća predviđenog izmijenjenim ÖSG-om na razdoblje od najviše deset godina.
- 205 Osim toga, valja istaknuti da se zaključci koji se odnose na neprimjenjivost Uredbe br. 800/2008 u ovom slučaju ne mogu obesnažiti navodima Republike Austrije koji se temelje na upućivanju na „[z]ajednički dokument o reviziji Smjernica Zajednice o državnim potporama za zaštitu okoliša i Direktive o oporezivanju energije“ (vidjeti točku 188. ove presude). Naime, kao što Komisija ističe, radi se tek o pripremnom dokumentu koji su, osim toga, potpisale samo neke države članice Unije, među ostalim, Kraljevina Danska, Savezna Republika Njemačka, Kraljevina Nizozemska, Republika Austrija, Republika Finska i Kraljevina Švedska, i koji stoga ne može prevagnuti nad tumačenjem konačne verzije predmetne uredbe koju je donijela Komisija, a koja je uzela u obzir precizan tekst odredbi te uredbe na koje se navodi Republike Austrije odnose te kontekst u kojem se navedena uredba nalazi. Osim toga, to potonje tumačenje vodi računa o povijesti donošenja članka 25. te uredbe u odnosu na Smjernice, a osobito o činjenici da se tom odredbom htjelo iskoristiti iskustvo koje je Komisija stekla kroz svoju primjenu navedenih smjernica (vidjeti osobito točku 192. ove presude). Osobito je u takvom kontekstu Komisija na raspravi pravilno istaknula da se predmetna uredba mora tumačiti usko jer se odnosi samo na situacije u pogledu kojih je ona imala puno iskustva i u pogledu kojih je tako mogla donijeti načelno izuzeće.
- 206 Naposljetku, i u okviru ovog dijela trećeg tužbenog razloga, valja zaključiti da navodi Republike Austrije ne dopuštaju zaključak da je Komisija zlorabila svoje ovlasti odbivši primijeniti bilo izravno ili po analogiji Uredbu br. 800/2008 i osobito njezin članak 25. Također, nadalje, valja podsjetiti da je u uvodnim izjavama 143. do 148. pobijane odluke Komisija provela konkretnu analizu navoda Republike Austrije iznesenih tijekom upravnog postupka u pogledu navedene uredbe te je bez počinjenja povrede koja se tiče prava zaključila da gore navedena odredba upućuje na poreze o energiji kako su uređeni Direktivom o oporezivanju energije.
- 207 Stoga valja odbiti drugi dio trećeg tužbenog razloga.
- 208 Budući da, prvo, unatoč naslovu svojeg tužbenog razloga koji se odnosi na „pogrešnu primjenu članka 107. stavka 3. UFEU-a i zlorabu ovlasti“, Republika Austrija nije iznijela druge konkretne argumente koje bi Opći sud sada trebao analizirati i koji bi se izravno odnosili na primjenu tog članka, to jest osobito u izostanku navoda Republike Austrije kojima bi se kritizirale razrade Komisije u uvodnoj izjavi 149. i sljedećim pobijane odluke u kojima je ona ocijenila spojivost predmetne mjere izravno s obzirom na tu odredbu, postavljajući osobito pitanje ima li predmetna mjera cilj od zajedničkog interesa, ima li poticajni učinak te je li potrebna i proporcionalna i zato što se, drugo, tvrdnje Komisije iznesene u uvodnim izjavama 165. do 167. pobijane odluke ne mogu dovesti u pitanje, valja u cijelosti odbiti treći tužbeni razlog.

Četvrti tužbeni razlog koji se temelji na nejednakom postupanju Komisije u usporedivim situacijama u odnosu na njihove gospodarske i tržišne učinke

- 209 Republika Austrija ističe da je tijekom ispitnog postupka u više navrata, a osobito u svojem pisanom očitovanju od 8. listopada 2009. uputila na analogiju s njemačkim sustavom, a osobito o pitanjima financiranja „proizvodnom cijenom“ (daljnje zaračunavanje dodatnih troškova zelene električne energije) i određivanje gornje granice doprinosa poduzeća s visokim energetske intenzitetom. Od 2004. njemački zakon o obnovljivoj energiji predviđa također usporedivo određivanje gornje granice. Slijedom toga, a zbog uske veze između njemačkog i austrijskog tržišta električne energije nakon liberalizacije, te s obzirom na sličnost dvaju sustava, Republika Austrija smatra da su oni bliski u pogledu svojih gospodarskih i tržišnih učinaka.

- 210 U tim okolnostima Republika Austrija smatra da Komisija nije mogla odbiti da ocijeni moguće analogije između austrijskog i njemačkog sustava, zadovoljivši se navodom da još nije ocijenila ovaj potonji sustav. Isto tako, ona smatra da nije jasan razlog zbog kojeg je Komisija donijela različitu odluku u postupku N 271/2006 (u vezi s „Tax Relief for Supply of surplus Heating“ u Danskoj), iako se radilo o sustavu usporedivim s onim o kojemu je riječ u ovom predmetu u odnosu na gospodarske i tržišne učinke. Stoga, budući da se u usporedivim situacijama ne postupa jednako, povrijeđeno je načelo jednakosti postupanja (pozivom na presudu od 30. travnja 1998., Vlaamse Gewest/Komisija, T-214/95, Zb., EU:T:1998:77, t. 89.).
- 211 Odgovarajući u replici na argument Komisije prema kojem ona nije analizirala EEG koji joj nije bio prijavljen, Republika Austrija ističe da kvalifikacija sustava kao državne potpore ne može podlijegati takvoj prijavi jer Komisija mora ispitati državne potpore koje mogu biti nezakonite. Ona isto tako osporava argument Komisije prema kojemu presuda Vlaamse Gewest/Komisija, t. 210. ove presude (EU:T:1998:77) nije relevantna u ovom slučaju te ističe da valja voditi računa o tome da iz te presude proizlazi da se Komisija obvezala ravnati prema Smjernicama. Isto treba vrijediti u odnosu na Uredbu br. 800/2008. Stoga, ako je situacija obuhvaćena navedenim smjernicama ili navedenom uredbom, valjalo bi ih primijeniti te prijavljenu mjeru odobriti bez pribjegavanja formalističkim razlozima.
- 212 Naposljetku, Republika Austrija smatra neshvatljivim očitovanja Komisije u vezi s presudom Vlaamse Gewest/Komisija, točka 210. ove presude (EU:T:1998:77), a osobito ona prema kojima navedena presuda ni na koji način ne podrazumijeva da je Komisija obvezna istovjetno tretirati usporedive situacije. Ona smatra da iako Komisija odbija iz formalističkih razloga primijeniti po analogiji Smjernice ili Uredbu br. 800/2008, ona sada tvrdi da situacije, koje su usporedive u pogledu svojih tržišnih učinaka nekad „mogu podlijegati sustavu prava Unije“, a nekad ne. Ona se osobito poziva na primjere Komisije iz kojih proizlazi da se situacije usporedive u pogledu svojih tržišnih učinaka mogu stvoriti sa ili bez državnih potpora.
- 213 Uvodno valja utvrditi da su neki navodi Republike Austrije koji se odnose na jednako postupanje bili uključeni u okviru drugog tužbenog razloga te su bili obrađeni u tom kontekstu (vidjeti točku 124. ove presude i sljedeće).
- 214 Kako je istaknuto u točki 124. ove presude, upućujući na ustaljenu sudsku praksu, načelo jednakog postupanja zahtijeva da se u usporedivim situacijama ne može postupati na različit način, a u različitim se situacijama ne postupa na jednak način, osim ako je takvo postupanje objektivno opravdano.
- 215 U okviru ocjene odredbe članka 107. stavka 1. UFEU-a, također je bilo istaknuto da pojam državne potpore odgovara objektivnoj situaciji koja se ocjenjuje na datum na koji Komisija donese svoju odluku. Stoga razlozi zbog kojih je Komisija napravila različitu ocjenu situacije u prethodnoj odluci moraju ostati bez učinka na ocjenu zakonitosti pobijane odluke (vidjeti točku 125. ove presude).
- 216 Potom valja istaknuti da prema ustaljenoj sudskoj praksi samo u okviru članka 107. stavka 3. točke (c) UFEU-a treba ocjenjivati zakonitost odluke Komisije kojom se utvrđuje da nova potpora ne ispunjava uvjete za primjenu te iznimke, a ne u odnosu na njezinu raniju praksu odlučivanja, pod pretpostavkom da potonja postoji (presuda od 8. srpnja 2010., Freistaat Sachsen i Land Sachsen-Anhalt/Komisija, T-396/08, EU:T:2010:297, t. 54.). Ta je sudska praksa primjenjiva po analogiji u odnosu na ocjenu sustava potpora.
- 217 Osim toga je već presuđeno da Komisija ne smije biti lišena mogućnosti određivanja strožih uvjeta za spojivost, ako to razvoj zajedničkog tržišta i cilj nenarušenog tržišnog natjecanja na tom tržištu zahtijevaju (vidjeti u tom smislu presudu Freistaat Sachsen i Land Sachsen-Anhalt/Komisija, točku 210. ove presude, EU:T:2010:297, točku 53. i navedenu presudu).

- 218 Osim toga, kao što je navedeno u točki 126. ove presude i sljedećim, odluke Komisije na koje se Republika Austrija poziva u ovom slučaju, nisu relevantne za rješavanje ovog spora, zbog, s jedne strane, razvoja sudske prakse, te, s druge strane, zbog nepostojanja izravne usporedivosti sa situacijom o kojoj je riječ u ovom slučaju. Stoga se njezini navodi koji se odnose na odluke Komisije N 271/2006 ili čak N 820/2006 ne mogu smatrati osnovanim. Zbog razloga analiziranih u okviru prvog i drugog tužbenog razloga, isto vrijedi za moguće analogije s „bivšim“ njemačkim sustavom koji uređuje poticanje električne energije iz obnovljivih izvora, a povodom kojeg je donesena presuda PreussenElektra, točka 42. ove presude (EU:C:2001:160).
- 219 U pogledu upućivanja na EEG (vidjeti osobito točku 211. ove presude i sljedeće), Komisija pravilno smatra, prvo, da stoga što gore navedeni njemački sustav nije bio prijavljen, i stoga nije bio predmetom analize Komisije, *a fortiori* analize nakon koje je odluka koja se odnosi na spojivost sa zajedničkim tržištem bila donesena, ono ne može prevagnuti nad analizom zakonitosti austrijskog sustava provedene s obzirom na posebne okolnosti predviđene izmijenjenim ÖSG-om. Drugo, Komisija također pravilno ističe pred Općim sudom da je Republika Austrija raspolagala drugim postupovnopравnim mogućnostima kako bi Komisiju potakla da, prema potrebi, ocijeni druge sustave u drugim državama članicama.
- 220 Naposljetku, valja kao i Komisija zaključiti da niti u jednom od četiri tužbena razloga Republika Austrija nije dokazala da je Komisija svojim djelovanjem počinila bilo kakvu „zloporabu diskrecijske ovlasti“.
- 221 Stoga valja odbiti četvrti tužbeni razlog, a time i tužbu u cijelosti.

Troškovi

- 222 U skladu s člankom 87. stavkom 2. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Osim toga, u skladu sa stavkom 4. gore navedenog članka, države članice i institucije koje su intervenirale u postupak snose vlastite troškove.
- 223 Budući da Republika Austrija nije uspjela u postupku, treba joj naložiti snošenje troškova sukladno zahtjevu Komisije.
- 224 Ujedinjena Kraljevina snosit će vlastite troškove.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (peto vijeće)

proglašava i presuđuje:

- 1. Tužba se odbija.**
- 2. Republici Austriji nalaže se snošenje troškova.**
- 3. Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske snosit će vlastite troškove.**

Dittrich

Schwarcz

Tomljenović

Objavljena na javnoj raspravi u Luxembourggu 11. prosinca 2014.

Potpisi

Sadržaj

Okolnosti spora	2
Postupak i zahtjevi	4
Pravo	5
Dopuštenost prvog i drugog tužbenog razloga	5
Meritum	7
Uvodno iznošenje određenih glavnih točaka predmetne mjere i stajališta koje je Komisija zauzela u pobijanoj odluci	7
Prvi tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a jer je Komisija počinila povredu koja se tiče prava zaključivši da sustav predviđen člankom 22.c izmijenjenog ÖSG-a predstavlja državnu potporu	8
– Prvi dio prvog tužbenog razloga	9
– Drugi dio prvog tužbenog razloga	17
Drugi tužbeni razlog koji se temelji na povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a jer je Komisija počinila povredu koja se tiče prava zaključivši da je predmetna mjera selektivna	17
Treći tužbeni razlog koji se temelji na pogrešnoj primjeni članka 107. stavka 3. UFEU-a i prekoračenju ovlasti	24
– Prvi dio trećeg tužbenog razloga	24
– Drugi dio trećeg tužbenog razloga	34
Četvrti tužbeni razlog koji se temelji na nejednakom postupanju Komisije u usporedivim situacijama u odnosu na njihove gospodarske i tržišne učinke	37
Troškovi	39